

DE APOCALYPS ONTHULD

***waarin de verborgenheden die daar voorzegd zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.***

HET ZEVENDE HOOFDSTUK

1. *Na deze dingen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, houdende de vier winden der aarde, opdat de wind niet zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch op enige boom.*
2. *En ik zag een andere engel opklimmen uit de opgang der Zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen.*
3. *Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God gezegeld hebben op hun voorhoofden.*
4. *En ik hoorde het getal van degenen die gezegeld waren; honderdvierenveertigduizend gezegeld vanuit elke stam Israëls.*
5. *Vanuit de stam van Jehudah twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Ruben twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Gad twaalfduizend gezegelden.*
6. *Vanuit de stam van Aser twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Naftali twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Menasse twaalfduizend gezegelden.*
7. *Vanuit de stam van Simeon twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Levi twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Issachar twaalfduizend gezegelden.*
8. *Vanuit de stam van Zebulon twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Jozef twaalfduizend gezegelden; vanuit de stam van Benjamin twaalfduizend gezegelden.*
9. *Na deze dingen zag ik en zie, een grote schare, welke niemand tellen kon, vanuit alle natie en stammen en volken en tongen, staande voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte lange klederen en palmen in hun handen.*
10. *En roepende met een grote stem, zeggende: Het heil zij onze God, Die op de troon zit en het Lam.*
11. *En alle engelen stonden rondom de troon en de ouderen en de vier levende wezens, en zij vielen voor de troon op hun aangezichten en aanbaden God.*
12. *Zeggende: Amen, de zegen en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging en de eer en de kracht en de sterkte, zij onze God tot in de eeuwen der eeuwen, amen.*
13. *En een uit de ouderen antwoordde, zeggende tot mij: Dezen die bekleed zijn met de witte lange klederen, wie zijn zij en van waar zijn zij gekomen?*
14. *En ik zei tot hem: Heer, gij kent het; en hij zei tot mij: Dezen zijn het die komen vanuit de grote verdrukking en zij hebben hun lange klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.*
15. *Daarom zijn zij voor de troon Gods en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Die op de troon zit, zal over hen wonen.*
16. *Zij zullen niet meer hongeren en zullen ook niet meer dorsten en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte.*
17. *Aangezien het Lam, Dat in het midden van de troon is, hen zal weiden en hen zal heenleiden tot de levende bronnen der wateren en God zal alle traan uit hun ogen afwissen.*

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

In dit hoofdstuk wordt gehandeld over hen die in de christelijke hemel zijn en zullen zijn; en eerst over hun afscheiding van de bozen, vers 1 tot 3; daarna, over hen die in de liefde tot de Heer zijn en daaruit in de wijsheid, vanuit hen zijn de hogere hemelen, vers 4 tot 8; en over hen die in de naastenliefde en

het geloof ervan uit de Heer zijn, omdat zij tegen de boze dingen hebben gestreden, vanuit hen zijn de lagere hemelen, vers 9 tot 17.

De inhoud van de afzonderlijke verzen:

Daarna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, betekent nu de algehele hemel in het streven om het Laatste Gericht te houden; houdende de vier winden der aarde, opdat de wind niet zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch op enige boom, betekent de meer nabije en vandaar sterkere invloeiing in de lagere gebieden, waar de goeden verbonden waren met de bozen en deze invloeiing werd door de Heer teruggehouden en verhinderd; en ik zag een andere engel opklimmen vanuit de opgang van de zon, betekent de Heer Die voorziening treft en regelt; hebbende het zegel van de levende God, betekent Die enig en alleen allen en de afzonderlijken kent en hen van elkaar kan onderscheiden en scheiden; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen, aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, betekent uit de Heer de verhindering en het terughouden van de meer nabije en sterkere invloeiing in de lagere gebieden; totdat wij de dienstknechten van onze God gezegeld hebben op hun voorhoofden, betekent voordat zij zijn afgescheiden die in de ware dingen vanuit het goede uit de Heer zijn; ik hoorde het getal van degenen die gezegeld waren, honderdvierenveertigduizend, betekent allen die de Heer als de God van hemel en aarde erkennen en in de ware dingen van de Heer vanuit het goede van de liefde uit Hem door het Woord zijn; gezegeld vanuit elke stam Israëls, betekent de hemel en de Kerk van de Heer uit hen; vanuit de stam van Jehudah 12000 gezegelden, betekent de hemelse liefde, namelijk de liefde tot de Heer en wel bij allen die in de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk zullen zijn; vanuit de stam van Ruben 12000 gezegelden, betekent de wijsheid vanuit de hemelse liefde bij hen die daar zullen zijn; vanuit de stam van Gad 12000 gezegelden, betekent de nutten van het leven, die van de wijsheid vanuit die liefde zijn, bij hen die daar zullen zijn; vanuit de stam van Aser 12000 gezegelden, betekent de wederzijdse liefde, bij hen; vanuit de stam van Naftali 12000 gezegelden, betekent de doorvatting van het nut en wat het nut is bij hen; vanuit de stam van Menasse 12000 gezegelden, betekent de wil om van dienst te zijn en de daad, bij hen; vanuit de stam van Simeon 12000 gezegelden, betekent de geestelijke liefde, te weten de liefde jegens de naaste, bij hen; vanuit de stam van Levi 12000 gezegelden, betekent de aandoening van het ware vanuit het goede, waar vanuit het inzicht is, bij hen; vanuit de stam van Issachar 12000 gezegelden, betekent het goede van het leven, bij hen; vanuit de stam van Zebulon 12000 gezegelden, betekent de echtelijke liefde van het goede en het ware, bij hen; vanuit de stam van Jozef 12000 gezegelden, betekent de leer van het goede en het ware, bij hen; vanuit de stam van Benjamin 12000 gezegelden, betekent het leven van het ware vanuit het goede volgens de leer, bij hen; na dezen zag ik, en zie, een grote schare, die niemand tellen kon, betekent alle overigen die niet onder de opgesomden zijn en toch in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zijn en diegenen zijn zij die de laatste hemel en de uiterlijke Kerk maken, waarvan niemand de hoedanigheid kent dan alleen de Heer; vanuit alle natie en stammen en volken en tongen, betekent allen in de christelijke wereld die in de godsdienst vanuit het goede zijn en in de ware dingen vanuit de leer; staande voor de troon en voor het Lam, betekent horende de Heer en doende de dingen die Hij gebiedt; bekleed met witte lange klederen en palmen in de handen, betekent de vergemeenschapping en de verbinding met de hogere hemelen en de belijdenis vanuit de Goddelijke waarheden; roepende met een grote stem, zeggende: Het heil zij onze God, Die op de troon zit, en het Lam, betekent de erkenning vanuit het hart dat de Heer hun Heiland is; en alle engelen stonden rondom de troon en de ouderen en de vier levende wezens, betekent allen in de algehele hemel, horende en doende de dingen die de Heer gebiedt; en zij vielen voor de troon op hun aangezichten en aanbaden God, betekent de vernedering van hun harten en vanuit de vernedering de aanbidding van de Heer, zeggende: Amen, betekent de Goddelijke Waarheid en vanuit die de bevestiging; de zegen en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging, betekent de Goddelijke Geestelijke dingen van de Heer; en de eer en de kracht en de sterkte betekent de Goddelijke Hemelse dingen van de Heer; zij onze God tot in de eeuwen der eeuwen, betekent die dingen in de Heer en uit Hem tot in het eeuwige; Amen, betekent de samenstemming van allen; en een uit de ouderen antwoordde, zeggende tot mij: Dezen die bekleed zijn met witte lange klederen, wie zijn zij en van waar zijn zij gekomen; en ik zei tot hem: Heer, gij kent het, betekent het verlangen van te weten en de wil van te vragen en het antwoord en de inlichting; en hij zei tot mij: Dezen zijn het, die komen vanuit de grote verdrukking, betekent dat het diegenen zijn die in verzoekingingen zijn geweest en gestreden hebben tegen de boze en

de valse dingen; en zij hebben hun lange klederen gewassen, betekent, en die hun godsdienstige dingen gereinigd hebben van de boze dingen van het valse; en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam, betekent, en zij hebben die gezuiverd van de valse dingen van het boze door de ware dingen en zijn zo hervormd uit de Heer; daarom zijn zij voor de troon Gods en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Die op de troon zit, zal over hen wonen, betekent dat zij in de tegenwoordigheid van de Heer zijn en bestendig en getrouw leven volgens de ware dingen die zij uit Hem in Zijn Kerk opnemen; zij zullen niet meer hongeren en zullen ook niet meer dorsten, betekent dat hierna hun de goede en de ware dingen niet zullen ontbreken; en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte, betekent dat zij hierna geen begeerten tot het boze, noch tot het valse van het boze, zullen hebben; aangezien het Lam Dat in het midden van de troon is, hen zal weiden, betekent dat de Heer alleen hen zal leren; en hen zal heenleiden tot de levende bronnen der wateren, betekent, en hen zal leiden door de ware dingen van het Woord tot de verbinding met Zich; en God zal alle traan uit hun ogen afwissen, betekent dat zij niet meer in de gevechten tegen de boze dingen en de valse dingen ervan en zo niet in smarten zullen zijn, maar in de goede en de ware dingen en vandaar in de hemelse vreugden uit de Heer.

DE ONTVOUWING

342. Daarna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, betekent nu de algehele hemel in het streven om het Laatste Gericht te houden over hen die in de wereld der geesten waren.

Nu volgen verscheidene dingen over de staat van de geestelijke wereld vlak voor het Laatste Gericht, die niemand kan weten tenzij door onthulling uit de Heer; en omdat het mij gegeven is te zien hoe het Laatste Gericht voltrokken werd en ook de veranderingen die voorafgingen en de ordeningen die volgden, kan ik vandaar meedelen die zaken die in dit hoofdstuk en in de volgende hoofdstukken met alle dingen daar worden aangeduid.

Hier wordt met de vier engelen de algehele hemel aangeduid, met de vier hoeken van de aarde wordt de algehele wereld der geesten aangeduid, die midden tussen de hemel en de hel is; over hen immers die in de wereld der geesten waren, werd het Laatste Gericht gehouden, maar niet over iemand in de hemel, noch over iemand in de hel; dat met de engelen de hemel wordt aangeduid, is omdat onder de engel in de hoogste zin wordt verstaan de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, nr. 344; en omdat de hemel de hemel is uit de Heer, wordt ook met de engelen de hemel aangeduid; dat met de vier engelen hier de algehele hemel wordt aangeduid, is omdat er werd gezien dat zij stonden op de vier hoeken van de aarde en met de vier hoeken worden de vier windstreken aangeduid.

Dat er wordt aangeduid dat de algehele hemel nu in het streven was om het Laatste Gericht te houden, is omdat de Heer, toen het gericht aanstaande was, de hemelen deed naderen over de wereld der geesten en door de nadering van de hemelen een zodanige verandering van staat plaatsvond van de innerlijke dingen die van het gemoed zijn bij hen die beneden waren, dat zij niets dan verschrikkingen voor ogen zagen.

Dat de hoeken de windstreken betekenen en vandaar de vier hoeken alle windstreken, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *'Gij zult meten van buiten de stad, de hoek naar de opgang, de hoek naar het zuiden, de hoek naar het westen en de hoek naar het noorden'*, (Numeri 35:5).

'Gij zult de planken voor het habitakel maken, voor de hoek van het zuiden en voor de hoek van het noorden ervan', ((Exodus 26:18,20,23).

'En de voorhof tot de hoek van het zuiden, tot de hoek van het noorden, tot de hoek van het westen en tot de hoek van het oosten', (Exodus 27:9,11-13).

De vier windstreken worden ook meermalen de vier hoeken genoemd bij Ezechiël, zoals in, (Ezechiël 47:18-20; 48).

Aangezien de hoeken de windstreken betekenen, betekenen zij daarom ook alle dingen, zoals alle dingen van de hemel of van de hel, of van het goede of het ware, wat uit het volgende blijkt: *'De satan zal uitgaan om de natiën te verleiden, welke in de vier hoeken der aarde zijn'*, (Openbaring 20:8).

'Ik zal de natiën afsnijden en haar hoeken zullen verwoest worden', (Zefanja 3:6).

'Israël was vergaderd als één man en zij stelden zich, de hoeken van het gehele volk', (Richteren 20:1,2).

'Een scepter zal vanuit Israël opstaan, welke de hoeken van Moab zal verbrijzelen', (Numeri24:17).

'Dag der bazuin en des geklanks over de hoge hoeken', (Zefanja 1:16).

'Tot de uiterste hoeken zal Ik hen uitwerpen', (Deuteronomium 32:26).

Dat de hoek het laatste betekent dat de hogere dingen ondersteunt zoals het fundament een huis en zo eveneens alle dingen, blijkt uit het volgende: 'Hij zal in Zion een steen des hoeks leggen, die kostbaar is, van gegrondveste grondvesting', (Jesaja 28:16).

'Zij zullen daaruit geen steen nemen voor een hoek', (Jeremia 51:26).

'Vanuit Jehudah zal de hoeksteen zijn', (Zacharia 10:4).

'De steen die zij verworpen hebben, is geworden tot een hoofd des hoeks', (Psalm 118:22; Mattheüs 21:42; Markus 12:10; Lukas 20:17,18).

343. Houdende de vier winden der aarde, opdat de wind niet zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch op enige boom, betekent de meer nabije en vandaar sterkere invloeiing in de lagere gebieden, waar de goeden verbonden waren met de bozen, welke invloeiing door de Heer werd teruggehouden en verhinderd.

Men moet weten dat een laatste gericht plaatsvindt wanneer de bozen beneden de hemelen in de wereld der geesten zozeer worden vermenigvuldigd, dat de engelen in de hemelen niet in de staat van hun liefde en van hun wijsheid kunnen blijven bestaan; zij hebben dan immers geen schraag en fundament; en omdat dit ontstaat ten gevolge van de vermenigvuldiging van de bozen beneden, vloeit daarom de Heer, opdat Hij de staat van de engelen zal bewaren, met Zijn Goddelijke steeds sterker en sterker in, en dit vindt plaats totdat zij niet langer door enige invloeiing bewaard kunnen worden, tenzij de bozen beneden van de goeden worden gescheiden; en dit gebeurt door een neerdalen en toenaderen van de hemelen en vandaar door een sterkere invloeiing, totdat de bozen die niet uithouden en dan vluchten zij weg en storten zichzelf in de hel; zo wordt dit eveneens aangeduid in wat in het vorige hoofdstuk staat: *'Zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht van Degene Die op de troon zit en van de toorn des Lams, omdat de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan', (Openbaring 6:16).*

De ontvouwing hiervan is: met de vier winden wordt de invloeiing van de hemelen aangeduid; met de aarde, de zee en alle boom, worden alle lagere gebieden aangeduid en de dingen die daar zijn.

Dat de wind de invloeiing betekent, eigenlijk de invloeiing van het ware in het verstand, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *'De Heer Jehovih zei: Van de vier winden kom geest en blaas in deze gedoden, opdat zij leven', (Ezechiël 37:9,10).*

'Er werden gezien vier wagens, waaraan vier paarden waren; deze zijn de vier winden der hemelen', (Zacharia 6:1-5).

'Gij moet opnieuw verwekt worden; de wind blaast waarheen hij wil en gij weet niet van waar hij komt en waar hij heen gaat', (Johannes 3:7,8).

'De Maker der aarde bereidt het wereldronde door Zijn wijsheid; Hij brengt de wind voort vanuit Zijn schatkamers', (Jeremia 10:12,13; 51:15,16; Psalm 135:7).

'Jehovah doet Zijn wind blazen en de wateren zij vloeien, Hij verkondigt Zijn Woord, Zijn inzettingen en Zijn gerichten', (Psalm 147:17-19).

'Hij love Jehovah, de wind des storms, die Zijn Woord doet', (Psalm 148:8).

'Jehovah maakt Zijn winden engelen', (Psalm 18:10,11; Psalm 104:3); de vleugelen des winds zijn de Goddelijke ware dingen die invloeiën: daarom wordt de Heer genoemd 'de Geest der neusgaten', (Klaagliederen 4:20) en er wordt gezegd 'dat Hij in de neusgaten van Adam de ziel des levens inblies', (Genesis 2:7); en verder, 'dat Hij in de discipelen inblies, en zei: Ontvangt de Heilige Geest', (Johannes 20:21,22); de Heilige Geest is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, waarvan de invloeiing in de discipelen daardoor wordt uitgebeeld en vandaar aangeduid, dat Hij in hen inblies.

Dat de wind en de ademing de invloeiing van het Goddelijk Ware in het verstand betekenen, is vanuit de overeenstemming van de long met het verstand, waarover men zie het werk *'de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid'*, nrs 371 tot 429.

Aangezien de meer nabije en sterkere invloeiing door de hemelen heen de ware dingen bij de bozen verstrooit, betekent de wind daarom de verstrooiing van het ware bij hen en vandaar de verbinding van hen met de hel en de ondergang; zoals men kan zien uit deze plaatsen: *'Ik zal over Elam de vier winden vanuit de vier einden der hemelen aanbrengen en Ik zal hem verstrooien', (Jeremia 49:36).*

'Gij zult ze verjagen, zodat de wind ze wegneemt; de stormwind ze verstrooit', (Jesaja 41:16).

'Het waaien van Jehovah steekt hen aan zoals een stroom van zwavel', (Jesaja 30:33).

‘De beramers der ongerechtigheid vergaan van het waaien Gods en van de Geest van Zijn neus worden zij verteerd’, (Job 4:8,9).

‘Onthuld zijn de fundamenten van het wereldrond van het schelden van Jehovah, van het waaien des Geestes van Uw neus’, (Psalm 18:15).

‘Ik was ziende in het gezicht, en zie, de vier winden stortten zich in de grote zee en er klommen vier beesten op’, (Daniël 7:2,3 e.v.).

‘Vanuit de stormwind van Jehovah ging toorn uit, op het hoofd der goddelozen zal hij zich storten’, (Jeremia 23:19; 30:23).

‘Mijn God, vervolg hen met Uw stormwind, verschrik hen met Uw storm’, (Psalm 83:16).

‘De weg van Jehovah in stormwind en storm’, (Nahum 1:4; Jeremia 25:32; Ezechiël 13:13; Hosea 8:7; Amos 1:14; Zacharia 9:14; Psalm 11:6; Psalm 50:3; Psalm 55:9; Psalm 107) waar het volgende staat:

‘Hij zei dat de wind des storms zou waaien; God deed de stormwind stilstaan, zodat de golven ervan stilzweven’, vers 25,29; daaruit blijkt wat in de geestelijke zin wordt aangeduid met het volgende:

‘Jezus in het schip bestrafte de wind en Hij zei tot de zee: Verstom; en het werd rustig’, (Markus 4:39,40; Lukas 8:23,24); met de zee wordt hier de hel aangeduid en met de wind de invloeiing daaruit.

Ook wordt niet iets anders dan de sterke invloeiing aangeduid met de oostelijke wind, (Ezechiël 17:10; Jeremia 18:17; Ezechiël 19:12; Hosea 13:15; Psalm 48:8) en verder met diezelfde wind ‘waardoor de zee Suph werd uitgedroogd’, (Exodus 14:21); waarover bij Mozes het volgende: ‘Door het waaien Uwer neusgaten, zijn de wateren opgehoopt geworden, Gij hebt Uw wind geblazen, de zee heeft hen bedekt’, (Exodus 15:8-10).

Hieruit kan nu vaststaan dat met ‘de vier winden terughouden opdat de wind niet zou waaien op de aarde’ wordt aangeduid de meer nabije en sterkere invloeiing in de lagere gebieden terughouden en verhinderen.

344. En ik zag een andere engel opklimmen vanuit de opgang der zon, betekent de Heer Die voorziening treft en regelt.

Onder de engel wordt hier de Heer verstaan ten aanzien van de Goddelijke Liefde, omdat hij opklom vanuit de opgang der zon; en uit de opgang der zon of uit het oosten, is vanuit de Goddelijke Liefde; de Heer is immers in de geestelijke wereld de Zon en het Oosten en eveneens wordt Hij zo genoemd ten aanzien van die Liefde; dat Hij voorziening treft en regelt, blijkt uit Zijn bevel aan de vier engelen, aarde en zee niet te beschadigen totdat de dienstknechten Gods op hun voorhoofden gezegeld waren.

Dat het Goddelijk Menselijke van de Heer in de hoogste zin onder de engel wordt verstaan, blijkt uit deze dingen: *‘De Engel der aangezichten van Jehovah heeft hen bevrijd, vanwege Zijn liefde en mildheid; Deze heeft hen verlost en hen opgenomen en hen gedragen alle dagen der eeuwigheid’, (Jesaja 63:9).*

‘De Engel Die mij verlost heeft van al het boze, zegene hen’, (Genesis 48:16).

‘Snellijk zal tot Zijn tempel komen de Heer, Die gijlieden zoekt en de Engel des Verbonds Die gijlieden verlangt’, (Maleachi 3:1).

‘Ik zend een Engel voor u, om u te behoeden in de weg; hoedt u voor Zijn aangezichten, omdat Mijn Naam in het midden van Hem is’, (Exodus 23:20-23).

Engel en Gezondene zijn in het Hebreeuws één woord; vandaar is het dat de Heer Zich zo vaak de ‘van de Vader Gezondene’ noemt, waaronder het Goddelijk Menselijke wordt verstaan.

In de betrekkelijke zin echter is de engel iedereen die de Heer opneemt, zowel degenen die in de hemel is, als hij die in de wereld is.

345. Hebbende het zegel van de levende God, betekent Die enig en alleen allen en de afzonderlijken kent en hen van elkaar kan onderscheiden en scheiden.

Aangezien zij op de voorhoofden door het zegel werden gezegeld, wordt daarom onder ‘het zegel van de levende God hebben’, omdat over de Heer wordt gehandeld, verstaan: allen en de afzonderlijken kennen en de dienstknechten van God kunnen onderscheiden van hen die niet dienstknechten van God zijn.

346. En hij riep met een grote stem tot de vier engelen, aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, betekent uit de Heer de verhinderende en het terughouden van de meer nabije en sterkere invloeiing in de lagere gebieden.

Dat dit wordt aangeduid, blijkt uit wat eerder in nr. 343 is ontvouwd; het is vanuit de zin van de letter, dat de vier engelen de invloeiing terughielden; maar vanuit de geestelijke zin is het dat de Heer het deed; dat zij de aarde, de zee en de bomen niet zouden beschadigen, betekent dat het niet zou plaatsvinden door een hevige, maar door een gematigde invloeiing; de Heer immers, door verschillende graden van invloeiing in de hemelen, beschikt, ordent, tempert en matigt alle dingen daar en in de hellen en door de hemelen en de hellen alle dingen in de wereld.

347. Totdat wij de dienstknechten van onze God gezegeld hebben op hun voorhoofden, betekent voordat diegenen zijn afgescheiden die in de ware dingen vanuit het goede uit de Heer zijn, dus die innerlijk goed zijn.

Onder ‘op de voorhoofden zegelen’ wordt niet verstaan hen daar zegelen, maar diegenen onderscheiden die in het goede van de liefde uit de Heer zijn; het voorhoofd immers betekent het goede van de liefde; dat het diegenen zijn, die in de ware dingen vanuit het goede uit de Heer zijn, is omdat die onder de dienstknechten van God worden verstaan, nr. 3.

Dat het voorhoofd het goede van de liefde betekent, is omdat het aangezicht het beeld van de aandoeningen van de mens is en het voorhoofd het hoogste deel van het aangezicht; de grote hersenen, waar vanuit de oorsprong van alle dingen van het leven van de mens is, is vlak achter het voorhoofd gelegen.

Omdat het voorhoofd de liefde betekent, bij de goede mens de goede liefde en bij de boze mens de boze liefde, wordt daarom met ‘op de voorhoofden zegelen’ aangeduid: *de een van de ander onderscheiden en scheiden volgens de liefde; iets eenders wordt aangeduid bij Ezechiël: ‘Ga door, door het midden van Jeruzalem en teken een teken op de voorhoofden van degenen die zuchten over de gruwelen’, (Ezechiël 9:4-6).*

Aangezien het voorhoofd de liefde betekent, wordt daarom van de gouden plaat op de tulband van Aharon, waarop ‘Heiligheid voor Jehovah’ gegraveerd was, gezegd ‘dat zij zou zijn tegenover de aangezichten van zijn tulband, opdat die zal zijn op het voorhoofd van Aharon en zal zijn op het voorhoofd van Aharon bij voortduur, hem tot een welbehagen vóór Jehovah’, (Exodus 28:36-38).

En eveneens werd het bevolen dat deze woorden: ‘Gij zult uw God liefhebben vanuit uw ganse hart en vanuit uw ganse ziel, zouden zijn op de hand en op het voorhoofd’, (Deuteronomium 6:5,8; 11:18).

‘Dat zij de Naam van de Vader geschreven hadden op de voorhoofden’, (Openbaring 14:1).

‘De Naam Gods en van het Lam in de voorhoofden’, (Openbaring 22:4).

Men moet weten dat de Heer de engelen aanziet in de voorhoofden en dezen van hun kant de Heer door de ogen; de oorzaak hiervan is dat de Heer allen vanuit het goede van de liefde aanziet en Hij wil, dat zij van hun kant Hem aanzien vanuit de ware dingen van de wijsheid en zo vindt de verbinding plaats.

Met het voorhoofd wordt in de tegengestelde zin de boze liefde aangeduid, in deze plaatsen: ‘Die het merkteken van het beest op de voorhoofden hebben’, (Openbaring 13:16; 14:9; 20:4); ‘en eveneens de naam van Babylon op de voorhoofden’, (Openbaring 17:5).

‘Het voorhoofd van de vrouw-hoer’, (Jeremia 3:3).

‘Verstijfd van voorhoofd en hard van hart’, (Ezechiël 3:7,8).

‘Gij zijt hard en uw voorhoofd van brons’, (Jesaja 48:4).

348. En ik hoorde het getal van degenen die gezegeld waren, honderdvierenveertigduizend, betekent allen die de Heer als de God van hemel en aarde erkennen en in de ware dingen van de leer vanuit het goede van de liefde uit Hem door het Woord zijn.

Dat die door de 144000 vanuit de twaalf stammen Israëls worden aangeduid, is omdat door de twaalf stammen Israëls wordt aangeduid de Kerk vanuit hen die in het goede en ware uit de Heer zijn en Hem als de God van hemel en aarde erkennen; onder het getal 144000 worden al diegenen verstaan; met dat getal wordt immers iets eenders aangeduid als met twaalf, aangezien het voortkomt uit de vermenigvuldiging van 12 met 12 en daarna uit de vermenigvuldiging met 100 en met 1000; en elk getal, met zichzelf vermenigvuldigd en daarna met 10, 100 of duizend, betekent iets eenders als het oorspronkelijke getal; dus het getal 14400 iets eenders als 144 en dit iets eenders als het getal 12, omdat 12 maal 12, 144 maakt; evenzo 12000 gezegelden vanuit elke stam maal twaalf maken er 144000.

Dat het getal twaalf alle dingen betekent en daarvan gesproken wordt met betrekking tot de ware dingen vanuit het goede, is omdat 12 voortkomt uit de vermenigvuldiging van 3 en 4, en het getal 3 betekent alles ten aanzien van het ware en het getal 4 alles ten aanzien van het goede, vandaar hier twaalf alles ten aanzien van het ware vanuit het goede van de liefde.

Dat alle getallen toevoegsels tot de dingen betekenen die de hoedanigheid of de hoeveelheid ervan bepalen, kan duidelijk vaststaan uit de getallen in de Openbaring, die, indien zij niet zouden aanduiden, in vele plaatsen niet enige zin zouden hebben.

Uit wat nu is gezegd kan men zien, dat onder de 144000 gezegelden en onder de 12000 vanuit elke stam, niet wordt verstaan dat zovelen vanuit de stammen Israëls gezegeld en uitverkoren zijn, maar dat het allen zijn die in de ware dingen van de leer vanuit het goede van de liefde uit de Heer zijn.

Dit wordt in het algemeen aangeduid met de twaalf stammen Israëls en eveneens met de twaalf apostelen van de Heer, in het bijzonder echter een of ander ware vanuit het goede met elke stam en met elke apostel; wat echter hier met elke stam wordt aangeduid, zal hierna worden gezegd.

Aangezien de twaalf stammen alle ware dingen van de leer vanuit het goede van de liefde uit de Heer betekenen, betekenen zij daarom ook alle dingen van de Kerk en daarom beeldden de twaalf stammen Israëls de Kerk uit en evenzo de twaalf apostelen.

Omdat 12 wordt gezegd van de ware en de goede dingen van de Kerk, wordt daarom het Nieuwe Jeruzalem, waaronder de Nieuwe Kerk van de Heer wordt verstaan, in de afzonderlijke dingen beschreven met 12; zoals dat 'de stad in lengte en breedte was 12000 stadiën; dat de muur ervan was 144 ellen; 144 is 12 maal 12; dat er 12 poorten waren en de poorten van 12 paarden; dat op de poorten 12 engelen waren; en de namen geschreven van de 12 stammen Israëls; dat er twaalf fundamenten van de muur waren; en daarin de namen van de twaalf apostelen van het Lam; en dat zij bestonden uit 12 kostbare stenen; en verder dat daar de Boom des Levens was, makende 12 vruchten, naar de twaalf maanden; zie over al deze dingen de hoofdstukken 21 en 22.

Vanuit degenen waarover hier wordt gehandeld, werd de Nieuwe Hemel gevormd en wordt de Nieuwe Kerk gevormd, uit de Heer; dezen immers zijn dezelfde die vermeld worden in hoofdstuk 14 e.v., waar het volgende over hen gezegd wordt: *'En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Zion en met Hem 144000; en zij zongen een nieuwe lied voor de troon en niemand kon het lied leren dan die 144000 van de aarde gekochten; zij zijn maagden en zij volgen het Lam waar Het ook heengaat'*, (Openbaring 14:3,4).

Aangezien de twaalf stammen de Kerk van de Heer betekenen ten aanzien van al haar ware en goede dingen, is daarom het getal 12 het getal van de Kerk geworden en in plechtig gebruik in haar heiligheden, zoals dat op *'de borstlap des gericht, waar de urim en de thumim waren, 12 kostbare stenen waren'*, (Exodus 28:21).

Dat *'12 broden der aangezichten op de tafel in de tabernakel werden gelegd'*, (Leviticus 24:5,6).

Dat *'Mozes een altaar bouwde onder aan de berg Sinaï en 12 gedenkzuilen oprichtte'*, (Exodus 24:4).

Dat *'12 mannen gezonden werden om het land Kanaän uit te speuren'*, (Deuteronomium 1:23).

Dat *'12 mannen 12 stenen vanuit het midden van de Jordaan heendroegen'*, (Jozua 4:1-9,20).

Dat *'de 12 vorsten ter inwijding van het altaar aandroegen 12 schotels van zilver, 12 sprengebekken van zilver, 12 reukschalen van goud, 12 varren, 12 rammen, 12 lammeren en 12 geitenbokken'*, (Numeri 7:84,87).

Dat *'Elia 12 stenen nam en een altaar bouwde'*, (1 Koningen 18:31,32).

Dat *'Elia Elisa vond, toen hij met 12 juk ploegde en hijzelf onder de twaalf was en dat hij toen de toga op hem wierp'*, (1 Koningen 19:19).

Dat *'Salomo onder de bronzen zee 12 ossen stelde'*, (1 Koningen 7:25,44).

Dat *'hij een troon maakte, bij de trappen ervan 12 leeuwen staande'*, (1 Koningen 10:19,20).

Dat *'op het hoofd van de met de zon omgeven vrouw een kroon van 12 sterren was'*, (Openbaring 12:1).

Hieruit kan nu vaststaan, dat onder de 144000 gezegelden, 12000 vanuit elke stam, niet evenzovele in getal van de Joden en de Israëlieten worden verstaan, maar allen die vanuit de Nieuwe Christelijke Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk, in de ware dingen van de leer vanuit het goede van de liefde door het Woord uit de Heer zullen zijn.

349. Gezegeld vanuit elke stam Israëls, betekent de hemel en de Kerk van de Heer uit hen.

Met de stam wordt de godsdienst aangeduid ten aanzien van het goede des levens en met elke stam wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van al het goede van de liefde en ten aanzien van al het ware vanuit het goede, vanuit welke dingen het goede van het leven is; twee dingen immers zijn het die de Kerk maken: het goede van de liefde en het ware van de leer; het huwelijk van die beide is de Kerk; de twaalf stammen Israëls beeldden uit en betekenden vandaar de Kerk ten aanzien van dat huwelijk en iedere stam een of ander universeel ware van het goede of goede van het ware daarin; maar wat iedere stam betekende, is tot dusver niet aan iemand onthuld en kon ook niet onthuld worden, opdat niet door een kwalijk samengeflanste verklaring het Heilige ontwijfd zou worden, dat in die stammen, die tot één verbonden zijn, schuilt; want volgens de verbinding duiden zij aan; anders in de reeks waarin zij worden genoemd volgens de geboorten, (Genesis 29,30,35:18); de reeks van de stammen is daar als volgt: Ruben, Simeon, Levi, Jehudah, Dan, Naftali, Gad, Aser, Issachar, Zebulon, Jozef, Benjamin.

Anders in de reeks waarin zij worden genoemd, toen zij in Egypte kwamen, namelijk: Ruben, Simeon, Levi Jehudah, Issachar, Zebulon, Gad, Aser Jozef, Benjamin, Dan, Naftali, (Genesis 46:8-24).

Anders in de reeks wanneer zij door vader Israël gezegend worden, namelijk: Ruben, Simeon, Levi, Jehudah, Zebulon, Issachar, Dan, Gad, Aser, Naftali, Jozef, Benjamin, (Genesis 49).

Anders in de reeks wanneer zij door Mozes gezegend worden, namelijk: Ruben, Jehudah, Levi, Benjamin, Jozef, Efraïm, Menasse, Zebulon, Gad, Dan, Naftali, Aser, (Deuteronomium 33); daar Efraïm en Menasse en niet Simeon en Issachar.

Anders in de reeks wanneer zij legerden en optrokken, namelijk: de stam van Jehudah, Issachar en Zebulon aan de opgang; de stam van Ruben, Simeon, Gad aan het zuiden; de stam van Efraïm, Menasse en Benjamin aan het westen; de stam van Dan, Aser en Naftali aan het noorden; en de stam van Levi in het midden, (Numeri 2:1) tot het einde.

Anders in de reeks, waarin zij elders worden genoemd, zoals in, (Genesis 35:23-26; Numeri 1:5-16; 7:1 tot einde; 13:4-15; 26:5-57; 34^o17-28; Deuteronomium 27:12,13; Jozua 15 tot 19; Ezechiël 48:1 tot einde).

En daarom *'zei Bileam toen hij Israël zag, wonende naar zijn stammen: Hoe goed zijn uw tabernakels, Jakob en uw habitakels, Israël'*, (Numeri 24:1-4 e.v.).

In de borstlap des gericht, die de urim en de thumim was, waarin 12 kostbare stenen naar de namen der zonen Israëls waren, (Exodus 28:15-24) duiden de stammen in een reeks aan, volgens de vraag waarop zij antwoord kregen.

Wat zij echter aanduiden in de reeks waarin zij hier in de Openbaring worden genoemd, welke nog weer een andere is, zal in het vervolg worden gezegd.

Dat de stammen de godsdienst betekenen en de twaalf stammen de Kerk ten aanzien van al haar dingen, is omdat stam en scepter in de Hebreeuwse taal één woord zijn en de scepter is het koninkrijk en het Koninkrijk van de Heer is de Hemel en de Kerk.

350. Vanuit de stam van Jehudah twaalfduizend gezegelden, betekent de hemelse liefde, te weten de liefde tot de Heer en wel bij allen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Jehudah wordt in de hoogste zin de Heer aangeduid ten aanzien van de hemelse liefde; in de geestelijke zin het hemels rijk van de Heer en het Woord; en in de natuurlijke zin de leer van de hemelse Kerk vanuit het Woord; hier echter wordt met Jehudah de hemelse liefde aangeduid, namelijk de liefde tot de Heer; en omdat hij het eerst in de reeks wordt genoemd, wordt die liefde aangeduid bij allen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn; de stam die in de eerste plaats wordt genoemd is immers het al in de overige; hij is zoals het hoofd ervoor en zoals het universele, en gaat binnen in alle dingen die volgen en bindt deze samen en geeft daaraan hoedanigheid en aandoening; dit is de liefde tot de Heer.

Dat twaalfduizend allen betekent die in die liefde zijn, zie eerder in nr. 348.

Het is bekend, dat de twaalf stammen van Israël na Salomo verdeeld waren in twee rijken: het Joodse en het Israëlitische; het Joods rijk beeldde het hemelse rijk of het Priesterlijke van de Heer uit en het Israëlitische rijk beeldde het geestelijk rijk of het Koningschap van de Heer; maar dit werd vernietigd, toen bij hen niet enig geestelijke meer over was; maar het Joodse rijk is bewaard, ter wille van het Woord en omdat de Heer daar geboren zou worden; maar toen zij het Woord geheel en al geschonden hadden en zo de Heer niet konden leren kennen, werd het rijk van hen vernietigd.

Hieruit kan vaststaan, dat met de stam van Jehudah de hemelse liefde wordt aangeduid, namelijk de liefde tot de Heer; maar omdat zij zodanig zijn geweest ten aanzien van het Woord en ten aanzien van de Heer, wordt met de stam van Jehudah ook de tegengestelde liefde aangeduid, namelijk de liefde van zich; eigenlijk de liefde tot heersen vanuit de eigenliefde; deze liefde wordt de duivelse liefde genoemd.

Dat met Jehudah en zijn stam wordt aangeduid het hemelse rijk en de liefde ervan, te weten de liefde tot de Heer, staat vast uit deze plaatsen: 'Jehudah, gij, uw broeders zullen u vieren; de scepter zal niet verwijderd worden van Jehudah, totdat Silo komt en voor hem de aankleving der volken; hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok, de zoon van zijn ezelin aan de voortreffelijke wijnstok; hij wast in de wijn zijn bekleedsel; rood van ogen door de wijn en wit van tanden door de melk', (Genesis 49:8-12).

'David zal vorst voor hen zijn tot in het eeuwige; en Ik zal een verbond des vredes met hen maken; het zal een verbond der eeuwigheid met hen zijn, en Ik zal het heiligdom in het midden van hen zetten tot in het eeuwige', (Ezechiël 37:25,26).

'Jubel en verblijd u, gij dochter Zions; Jehovah zal Zich Jehudah tot een ergernis maken, tot Zijn deel op het land der heiligheid', (Zacharia 2:14,16).

'Vier, Jehudah, uw vierdagen, betaal uw geloften, omdat Belial voortaan niet meer door u zal doorgaan; hij zal geheel afgehouden worden', (Nahum 1:15).

'Plotseling zal tot Zijn tempel komen de Heer; dan zal voor Jehovah zoet wezen het spijsoffer van Jehudah en Jeruzalem, naar de dagen der eeuw', (Maleachi 3:1,4).

'Jehudah zal tot in het eeuwige zitten en Jeruzalem van geslacht tot geslacht', (Joël 3:20).

'Zie, de dagen komen, wanneer Ik aan David een gerechte spruit zal opwekken; in Zijn dagen zal Jehudah gezaligd worden', (Jeremia 23:5,6).

'Ik zal vanuit Jakob zaad voortbrengen en vanuit Jehudah een erfgenaam van Mijn bergen, opdat de uitverkorenen ze bezitten', (Jesaja 65:9).

'Jehudah is tot heiligdom geworden en Israël tot Zijn heerschappijen', (Psalm 114:2).

'Zie, de dagen komen waarop Ik met het huis van Jehudah een nieuw verbond zal maken; dit zal het verbond zijn: Ik zal Mijn wet in het midden van hen geven en zal die op hun hart schrijven', (Jeremia 31:27,31,33,34).

'In die dagen zullen tien mannen de slip van een Jehudaïsche man grijpen, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, omdat wij gehoord hebben dat God met ulieden is', (Zacharia 8:22,23).

'Gelijk als de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde welke Ik zal maken, zullen staan vóór Mij, zo zullen ulieder zaad en ulieder naam staan; de koningen der natiën zullen uw voedsterheren zijn, hun vorstinnen de zoogvrouwen, zij zullen zich met het aangezicht ter aarde voor u inkrommen en het stof uwer voeten lekken', (Jesaja 66:20,22; 49:22,23).

Uit deze en tal van andere plaatsen waarvoor vanwege de menigte geen plaats is om ze aan te voeren, kan duidelijk vaststaan, dat onder Jehudah niet Jehudah wordt verstaan, maar de Kerk; zoals dat de Heer met die natie een nieuw en eeuwig verbond zal sluiten, haar tot Zijn erfenis en tot Zijn heiligdom zal maken tot in het eeuwige en dat de koningen der natiën en hun vorstinnen zich voor haar zullen inkrommen, het stof van haar voeten lekkende, behalve meer dingen.

Dat onder de stam van Jehudah in zich beschouwd, het duivelse rijk wordt verstaan, namelijk dat van de liefde van zich, kan vaststaan uit deze plaatsen: *'Ik zal Mijn aangezichten van hen verbergen, Ik zal zien wat hun nageslacht zal zijn; een geslacht der verdraaidheid is dat, zonen in wie geen getrouwheid is; een natie door raadslagen verloren zijn zij; van de wijnstok van Sodom is hun wijnstok en van de velden van Gomorra; zijn druiven zijn druiven van gal, zij hebben beziën [bessen] der bitterheden; venijn van draken is hun wijn en wrede gal van adders; al dit is weggeborgen bij Mij, verzegeld in Mijn schatten'*, (Deuteronomium 32:20-35).

'Weet, dat niet om uw gerechtigheid en de rechtheid uws harten Jehovah u het land Kanaän geeft, omdat gij een volk hard van nek zijt', (Deuteronomium 9:5,6).

'Naar het getal uwer steden waren uw goden, o Jehudah, naar het getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden altaren gesteld om Baäl te roken', (Jeremia 2:28; 11:13).

'Gij zijt uit de vader de duivel en wilt de verlangens uws vaders doen', (Johannes 8:44).

Zij worden genoemd 'vol huichelarij, ongerechtigheid en onreinheid', (Mattheüs 23:27,28); *'een overspelig geslacht'*, (Mattheüs 12:39; Markus 8:38); en *'Jeruzalem, hun woning, wordt Sodom geheten'*, (Jesaja 3:9; Jeremia 23:14; Ezechiël 16:46,48; Openbaring 11:8); behalve in andere plaatsen, waar gezegd wordt dat die natie geheel en al te gronde is gericht en dat Jeruzalem vernietigd moet

worden, zoals in (Jeremia 5:1; 6:6,7; 7:17,18 e.v.; 8:6-8 e.v.; 9:10,11,13 e.v.; 13:9,10,14; 14:16; Klaagliederen 1:8,9,17; Ezechiël 4:1; 5:5; 12:18,19; 15:6-8; 16:1-63; 23:1-49).

351. Vanuit de stam van Ruben twaalfduizend gezegelden, betekent de wijsheid vanuit de hemelse liefde bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Ruben wordt in de hoogste zin de Alwetendheid aangeduid; in de geestelijke zin de wijsheid, het inzicht en de wetenschap en verder het geloof; in de natuurlijke zin het gezicht; hier echter wordt met Ruben de wijsheid aangeduid, omdat hij volgt na Jehudah, met wie de hemelse liefde wordt aangeduid en de hemelse liefde brengt de wijsheid voort; er is immers geen liefde zonder haar gade, te weten de wetenschap, het inzicht en de wijsheid; de gade van de natuurlijke liefde is de wetenschap, die van de geestelijke liefde is het inzicht en die van de hemelse liefde is de wijsheid.

Dat zij met Ruben worden aangeduid, is omdat hij genoemd is naar het gezicht; en het geestelijk-natuurlijk gezicht is de wetenschap, het geestelijk gezicht is het inzicht en het hemels gezicht is de wijsheid.

Ruben was ook de eerstverwekte van Jakob en werd daarom door Israël genoemd ‘zijn sterkte, het begin zijner krachten, uitmuntend in voortreffelijkheid en uitmuntend in vermogen’, (Genesis 49:3); zodanig is ook de wijsheid vanuit de hemelse liefde.

En omdat Ruben krachtens zijn eerstgeboorte de wijsheid van de mensen van de Kerk uitbeelde en vandaar aanduidde, vermaande hij daarom zijn broers om Jozef niet te doden en smartte het hem, toen Jozef in de kuil niet werd gevonden, (Genesis 37:21,22,29).

En daarom was zijn stam gelegd aan het zuiden en werd het kamp van Ruben genoemd, (Numeri 2:10-16); het zuiden betekent ook de wijsheid vanuit de liefde; en daarom wonen zij die in deze wijsheid zijn, in de hemel aan het zuiden; zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs 148-150.

Deze wijsheid wordt met Ruben aangeduid in de profetische uitspraak van Debora en Barak met deze dingen: *‘In de klassen van Ruben zijn groot de besluiten des harten; waarom zit gij, Issachar, tussen de pakken om te horen het geblaas der kudden van kleinvee; in de klassen van Ruben, waar grote doorvorsingen des harten’*, (Richteren 5:15,16); de klassen van Ruben zijn de erkentissen van elk geslacht, die van de wijsheid zijn.

Omdat alle stammen ook tegengestelde dingen betekenen, dus eveneens de stam van Ruben en in de tegengestelde zin betekent hij de wijsheid gescheiden van de naastenliefde; en daarom werd hij door zijn vader Israël vervloekt, (Genesis 49:3,4); en daarom werd hij van zijn eerstgeboorterecht beroofd, (1 Kronieken 5:1), zie ook nr. 17; en daarom werd hem een erfenis gegeven buiten de Jordaan en niet in het land Kanaän; en ook werden voor Ruben en Simeon in de plaats de zonen van Jozef, Efraïm en Menasse, erkend, (Genesis 48:5); niettemin behield hij toch de uitbeelding en vandaar de aanduiding van de wijsheid.

352. Vanuit de stam van Gad twaalfduizend gezegelden, betekent de nutten des levens, die van de wijsheid vanuit die liefde zijn, ook bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk zullen zijn.

Met Gad wordt in de hoogste zin de Almacht aangeduid, in de geestelijke zin het goede van het leven, wat ook het nut is, en in de natuurlijke zin het werk; hier de nutten van het leven, omdat hij volgt na Ruben en Jehudah, en de hemelse liefde door de wijsheid de nutten voortbrengt.

Er zijn drie dingen die samenhangen en niet gescheiden kunnen worden: de Liefde, de Wijsheid en het Nut van het leven; indien er één afgescheiden wordt, dan vallen de twee overige; zie het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’ nrs. 241, 297, 316.

Dat met Gad het nut van het leven wordt aangeduid, dat ook de vrucht wordt genoemd, kan vaststaan uit zijn benaming naar ‘*schare of hoop*’, (Genesis 30:10,11); en verder uit de zegening van hem door vader Israël, (Genesis 49:19); en uit de zegening van hem door Mozes, (Deuteronomium 33:20,21); en eveneens uit zijn erfenis, (Numeri 32:1; 34:14; Deuteronomium 3:16,17; Jozua 13:24-28).

Ook uit zijn betekenis in de tegengestelde zin, (Jesaja 65:11; Jeremia 49:1-3).

Men moet weten dat alle stammen van Israël hier in vier klassen zijn onderscheiden, zoals in de urim en de thumim en in de legering en dat elke klasse drie stammen bevat; de oorzaak hiervan is dat drie als één samenhangen, zoals de liefde, de wijsheid en het nut; en zoals de naastenliefde, het geloof en het werk; want, zoals gezegd, indien één ontbreekt, zijn de twee overige niet iets.

353. Vanuit de stam van Aser twaalfduizend gezegelden, betekent de wederzijdse liefde, namelijk de liefde van het goede van het nut te doen voor het algemeen welzijn van het gezelschap, bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Aser wordt in de hoogste zin de eeuwigheid aangeduid; in de geestelijke zin de eeuwige gezegendheid en in de natuurlijke zin de aandoening van het goede en het ware; hier echter wordt met Aser de liefde van nutten te doen, aangeduid, die bij degenen is die in het hemels rijk van de Heer zijn en die daar de wederzijdse liefde wordt genoemd; deze liefde daalt naastvolgend vanuit de liefde tot de Heer neer, aangezien de liefde van de Heer is nutten doen aan het algemene en aan elk gezelschap in het algemene en Hij doet die door de mensen die in de liefde tot Hem zijn.

Dat de bovengenoemde dingen met Aser worden aangeduid, kan men enigermate zien uit de zegening van hem door vader Israël: *'Aangaande Aser: vet zal zijn brood zijn; en hij zal lekkernijen des konings geven'*, (Genesis 49:20); en uit de zegening van hem door Mozes: *'Gezegend meer dan de zonen, Aser; hij zij zijn broederen aangenaam, zoals de dagen zijn faam'*, (Deuteronomium 33:24,25).

Hij is ook genoemd naar de gezegendheid en degenen die zijn in de liefde van nutten te doen aan het algemeen welzijn en het gezelschap, zijn in de hemel in een gezegendheid boven de overigen.

354. Vanuit de stam van Naftali, twaalfduizend gezegelden, betekent de doorvatting van het nut en wat het nut is, bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Naftali wordt in de hoogste zin de Eigen Macht van het Goddelijk Menselijke van de Heer aangeduid, in de geestelijke zin de verzoeking en de overwinning en in de natuurlijke zin het tegenstreven van de zijde van de natuurlijke mens; hij is immers genoemd naar de worstelingen; dat hier echter met Naftali de doorvatting van het nut en wat het nut is, wordt aangeduid, is omdat hij in de reeks volgt na Aser, met wie de liefde van de nutten wordt aangeduid; en ook hebben zij die in de verzoeken hebben overwonnen, de innerlijke doorvatting van de nutten; door verzoeken immers worden de innerlijke dingen van het gemoed geopend.

De doorvatting die zij hebben, wordt beschreven bij, (Jeremia 31:33,34); zij voelen in zich wat het goede is en zien in zich wat het ware is.

Dat de stam van Naftali aanduidt de engelen en de mensen ten aanzien van die doorvatting, kan uit deze dingen in het Woord bevestigd worden: *'Naftali op de hoogten des velds'*, (Richteren 5:18); de hoogten des velds zijn de innerlijke dingen van de Kerk ten aanzien van de doorvatting.

'Naftali is verzadigd van het welbehaaglijke en vol van de zegen van Jehovah; bezit het westen en het zuiden', (Deuteronomium 33:23); het westen bezitten is het goede bezitten van de ten dienste zijnde liefde en het zuiden bezitten is het licht van de wijsheid bezitten, namelijk die doorvatting.

'Naftali is een losgelaten hinde, gevende gezegden der sierlijkheid', (Genesis 49:21); zo wordt de staat na de verzoeking beschreven ten aanzien van het vrije uitspreken vanuit de doorvatting.

Vermeld wordt ook dat *'één uit de stam van Naftali, vervuld van wijsheid, inzicht en wetenschap, al het werk van Salomo tot de tempel maakte uit brons'*, (1 Koningen 7:14); de historische dingen van het Woord duiden ten aanzien van de namen en ten aanzien van de stammen, evenzeer aan als de profetische dingen.

355. Vanuit de stam van Menasse twaalfduizend gezegelden, betekent de wil om van dienst te zijn en de daad, ook bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Er zijn drie dingen die in orde op elkaar volgen: de liefde tot de Heer, de wijsheid en het nut, zoals eerder in nr. 352 is gezegd; dus eveneens hier; de wederzijdse liefde, het verstand of de doorvatting en de wil of de daad; deze maken eveneens één en wel dermate dat indien het ene ontbreekt, de twee overige niet iets zijn; de wil om van dienst te zijn met de daad, is de uitwerking, dus het laatste, waarin de twee eerdere zijn en samen bestaan.

Dat Menasse dit betekent, is omdat Jozef, die de vader van Menasse en Efraïm was, het geestelijke van de Kerk betekent en het geestelijke van de Kerk is het goede van de wil en tevens het ware van het verstand; vandaar is het dat Menasse het wilsdeel van de Kerk betekent en Efraïm het verstandelijke van haar.

Dat Menasse het wilsdeel van de Kerk betekent, is omdat Efraïm het verstandelijke betekent, zoals duidelijk blijkt bij Hosea, waar Efraïm zo vaak wordt genoemd; en omdat Menasse het wilsdeel van de Kerk betekent, betekent hij ook de daad, want de wil is het streven van elke daad en waar het streven is, daar is de daad, wanneer het mogelijk is.

Menasse wordt in enige plaatsen genoemd, zoals toen hij geboren werd, (Genesis 41:50-52); toen hij door Jakob als het ware voor Simeon in de plaats werd aangenomen, (Genesis 48:3-5) en door hem gezegend, (Genesis 48:15,16) en door Mozes, (Deuteronomium 33:17; Jesaja 9:18-20; Psalm 60:9; Psalm 81:3; Psalm 108:9) waaruit men enigermate kan opmaken, dat onder Menasse het wilsdeel van de Kerk wordt verstaan.

356. Vanuit de stam van Simeon twaalfduizend gezegelden, betekent de geestelijke liefde, namelijk de liefde jegens de naaste of de naastenliefde, bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Simeon wordt in de hoogste zin de Voorzienigheid aangeduid, in de geestelijke zin de liefde jegens de naaste of de naastenliefde en in de natuurlijke zin de gehoorzaamheid en het gehoor.

In de beide vorige reeksen is gehandeld over degenen die in het hemels rijk van de Heer zijn; in deze reeks nu wordt gehandeld over hen die in het geestelijk rijk van de Heer zijn; de liefde van hen wordt de geestelijke liefde genoemd, namelijk de liefde jegens de naaste of de naastenliefde.

Dat Simeon en zijn stam deze liefde heeft uitgebeeld en vandaar in het Woord haar betekent, is omdat hij geboren is na Ruben en vlak vóór Levi en met die drie: Ruben, Simeon en Levi, werd in hun orde aangeduid het ware met het verstand of het geloof, het ware met de wil of de naastenliefde en het ware met de daad of het goede werk; iets eenders als met: Petrus, Jakobus en Johannes; opdat dus Simeon en zijn stam het ware met de wil zou uitbeelden, te weten zowel de naastenliefde als de gehoorzaamheid, werd hij daarom genoemd naar ‘horen’, en horen betekent zowel het ware verstaan als dat willen en gehoorzamen; dat ware verstaan, wanneer gezegd wordt iemand horen en dat ware willen en gehoorzamen, wanneer gezegd wordt naar iemand horen of luisteren.

Hier zal iets worden gezegd ten aanzien van de liefde jegens de naaste of de naastenliefde; de liefde jegens de naaste, is de liefde van te gehoorzamen de geboden van de Heer, vooral die van de Tweede Tafel van de Decalooq, te weten: gij zult niet doden, gij zult niet hoereren, gij zult niet stelen, gij zult niet vals getuigen, gij zult niet begeren de dingen die van de naaste zijn; de mens die zulke dingen niet wil doen omdat het zonden zijn, heeft de naaste lief; niet immers heeft hij de naaste lief die hem haat toedraagt en hem uit haat wil doden; niet heeft hij de naaste lief die met diens echtgenote wil hoereren, noch heeft hij de naaste lief, die wil stelen en diens goederen roven, enzovoort.

Dit leert ook Paulus met deze woorden: *‘Die de ander liefheeft, die heeft de Wet vervuld; want dit: Gij zult niet hoereren, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuige zijn, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, het wordt in dit woord begrepen: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf: zo is dan de volheid der Wet, de naastenliefde’*, (Romeinen 13:8-10).

357. Vanuit de stam van Levi twaalfduizend gezegelden, betekent de aandoening van het ware vanuit het goede, waar vanuit het inzicht is bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Levi wordt in de hoogste zin de Liefde en de Barmhartigheid aangeduid, in de geestelijke zin de naastenliefde met de daad, namelijk het goede van het leven en in de natuurlijke zin de vergezelschapping en de verbinding; hij werd ook genoemd naar ‘aankleven’, waarmee in het Woord de verbinding door de liefde wordt aangeduid; hier echter wordt met Levi de liefde of de aandoening van het ware en het inzicht daaruit aangeduid, omdat hij volgt op Simeon en in deze reeks de middelste is.

Aangezien Levi die dingen uitbeelde, is daarom die stam het priesterschap geworden, (Numeri 3:1-einde; Deuteronomium 21:5) en elders.

Dat de stam van Levi de liefde van het ware, namelijk de liefde zelf waar vanuit de Kerk Kerk is en vandaar het inzicht, betekent, kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘De zonen van Levi zijn door Jehovah verkoren om Hem te bedienen en om in Zijn naam te zegenen’*, (Deuteronomium 21:5); zegenen in de naam van Jehovah, is leren; wat alleen diegenen kunnen die in de aandoening van het ware en daaruit in het inzicht zijn.

‘Zij behoeden Uw Woord en onderhouden Uw verbond, zij zullen Jakob Uw gericht leren en Israël Uw wet’, (Deuteronomium 33:8-11).

‘Plotseling zal tot Zijn tempel komen de Heer en Hij zal zitten, uitzuiverende en smeltende het zilver en Hij zal de zonen van Levi zuiveren en hen louteren zoals goud en zilver’, (Maleachi 3:1-4); de zonen van Levi zuiveren, is degenen zuiveren die in de aandoening van het ware zijn.

Omdat die aandoening bloeit vanuit het inzicht, bloesemde daarom de stok van Levi, waarop de naam van Aharon was geschreven en droeg amandelen', (Numeri 17:6-8).

358. Vanuit de stam van Issachar twaalfduizend gezegelden, betekent het goede van het leven bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Issachar wordt in de hoogste zin het Goddelijk Goede van het Ware en het Ware van het Goede aangeduid, in de geestelijke zin de hemelse echtelijke liefde, te weten die van het goede en het ware; en in de natuurlijke zin de beloning; hier echter het goede van het leven, omdat hij in deze klasse de derde in de volgorde is en de derde in elke klasse betekent het laatste, dat wordt voortgebracht vanuit de twee vorige, zoals de uitwerking vanuit haar oorzaken; en de uitwerking vanuit de geestelijke liefde, dus de liefde jegens de naaste die wordt aangeduid met Simeon, brengt door de aandoening van het ware, die met Levi wordt aangeduid, het goede van het leven voort, te weten Issachar; hij is ook genoemd naar het 'loon', (Genesis 30:17,18); dus naar de beloning en het goede van het leven heeft in zich de beloning.

Iets zodanigs wordt ook met Issachar aangeduid in de zegening van hem door Mozes:

'Verblijd u, Zebulon, in uw uittocht; Issachar in uw tenten; zij zullen de volken tot de berg roepen; daar zullen zij slachtoffers der gerechtigheid slachtofferen, omdat zij de toevloeiing van de zee zullen zuigen en de bedekte dingen der verholene dingen des zands', (Deuteronomium 33:18,19).

Met Issachar wordt echter in de zegening van hem door vader Israël, (Genesis 49:14,15), het op verdienste gerichte goede van het leven aangeduid, zie het werk 'Hemelse Verborgenheden' te Londen uitgegeven, nr. 6388.

359. Vanuit de stam van Zebulon twaalfduizend gezegelden, betekent de echtelijke liefde van het goede en het ware, ook bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Zebulon wordt in de hoogste zin het één zijn van het Goddelijke Zelf en het Goddelijk Menselijke in de Heer aangeduid; in de geestelijke zin het huwelijk van het goede en het ware bij hen die in de Hemel en in de Kerk zijn; en in de natuurlijke zin de echtelijke liefde zelf; vandaar wordt hier met Zebulon de echtelijke liefde van het goede en het ware aangeduid; hij is ook genoemd naar de 'samenwoning', (Genesis 30:19,20); en samenwoning wordt gezegd van echtelieden van wie de gemoederen tot één zijn verbonden; die verbinding is immers de geestelijke samenwoning.

De echtelijke liefde van het goede en het ware, die hier met Zebulon wordt aangeduid, is de echtelijke Liefde van de Heer en de Kerk; de Heer is het Goede Zelf van de Liefde; en Hij geeft dat de Kerk het Ware vanuit dat Goede is; en de samenwoning vindt plaats, wanneer de mens van de Kerk in de Ware dingen het Goede uit de Heer opneemt; dan komt bij de mens het huwelijk van het goede en het ware in wording, dus de Kerk zelf en wordt hij een hemel; vandaar is het dat het koninkrijk Gods, dat wil zeggen, de hemel en de Kerk, zo vaak in het Woord met een huwelijk wordt vergeleken.

360. Vanuit de stam van Jozef twaalfduizend gezegelden, betekent de leer van het goede en het ware bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Met Jozef wordt de Heer aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke; in de geestelijke zin het geestelijk rijk; en in de natuurlijke zin de vruchtmaking en de vermenigvuldiging; hier wordt echter met Jozef aangeduid de leer van het goede en het ware, die bij degenen is die in het geestelijk rijk van de Heer zijn; deze wordt hier aangeduid met Jozef, omdat hij wordt genoemd na de stam van Zebulon en vóór de stam van Benjamin, dus in het midden; en de stam die het eerst in een reeks of klasse wordt genoemd, betekent de een of andere liefde, die van de wil is; en de stam die daarna genoemd wordt, betekent iets van wijsheid, dat van het verstand is; en de stam die het laatst wordt genoemd, betekent een of ander nut of een of andere uitwerking daarvan; vandaar is elke reeks vol.

Aangezien Jozef het geestelijk rijk van de Heer betekende, werd hij ook heerser in Egypte, (Genesis 41:38-44; Psalm 105:17-23, waar de afzonderlijke dingen betekenen de dingen die van het geestelijk rijk van de Heer zijn.

Het geestelijk rijk is het Koningschap van de Heer en het hemels rijk is Zijn Priesterschap.

Dat Jozef hier de leer van het goede en het ware betekent, is omdat hij hier in de plaats van Efraïm is en met Efraïm wordt het verstandelijke van de Kerk aangeduid; zie het werk 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift', nr. 79; en het verstandelijke van de Kerk is geheel vanuit de

leer van het goede en het ware vanuit het Woord; dat Jozef hier is in de plaats van Efraïm, is omdat Menasse, die de andere zoon van Jozef was en het wilsdeel van de Kerk betekende, eerder onder de stammen is opgenomen, nr. 355.

Omdat het verstandelijke van de Kerk is vanuit de leer van het goede en het ware, wordt daarom dat verstandelijke en eveneens die leer met Jozef aangeduid in de volgende plaatsen:

‘Een zoon der vruchtbare Jozef, der vruchtbare aan de bron; hij zal zitten in het sterke van zijn boog; hij zal gezegend worden met zegeningen des hemels van boven en met zegeningen des afgronds welke daaronder ligt’, (Genesis 49:22-26); de bron betekent het Woord en de boog de leer, nr. 299.

‘Gezegend van Jehovah zij het land van Jozef, van de kostbare dingen des hemels, van de dauw, van de afgrond ook liggende beneden; en van de kostbare dingen der inkomsten der zon, van de kostbare dingen van het voortgebrachte der maanden en van de kostbare dingen der aarde en van haar volheid, het kome op het hoofd van Jozef’, (Deuteronomium 33:13-17); met die kostbare dingen worden de erkenningen van het goede en het ware aangeduid, waar vanuit de leer is.

‘Zij die drinken uit wijnschalen en niet met smart worden aangedaan over de verbreking van Jozef’, (Amos 6:5,6).

‘Ik zal het huis van Jehudah machtig maken en het huis van Jozef zal Ik zaligen; vandaar zullen zij zijn zoals de machtige Efraïm en hun hart zal zich verblijden zoals van de wijn’, (Zacharia 10:6,7); hier eveneens staat Jozef voor de leer; de wijn betekent haar ware vanuit het goede, nr. 316.

361. Vanuit de stam van Benjamin twaalfduizend gezegelden, betekent het leven van het ware vanuit het goede volgens de leer bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn.

Daar met Zebulon wordt aangeduid de echtelijke liefde van het goede en het ware en met Jozef de leer van het goede en het ware, wordt met Benjamin, omdat hij de derde in de reeks is, het leven van het ware vanuit het goede aangeduid; Benjamin kreeg deze betekenis, omdat hij het laatst geboren werd en hij werd door vader Jakob *‘de zoon der rechter[hand]’* genoemd, (Genesis 35:18); en met de zoon der rechter wordt het ware vanuit het goede aangeduid; en daarom woonde de stam van hem rondom Jeruzalem, waar de stam van Jehudah was en de stad Jeruzalem betekende de Kerk ten aanzien van de leer en met de omtrekken ervan worden de dingen aangeduid, die vanuit de leer zijn, zie, (Jozua 18:11-28; Jeremia 17:26; 32:8,44; 33:13) en elders.

362. In de opsomming van de stammen Israëls wordt Dan niet genoemd, noch Efraïm; de oorzaak hiervan is deze: dat Dan de laatste van de stammen was en zijn stam het verst verwijderd in het land Kanaän woonde en zo niet iets in de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk van de Heer heeft – waar alleen de hemelsen en de geestelijken zullen zijn - heeft kunnen aanduiden; vandaar is voor Dan in de plaats Menasse; dat voor Efraïm in de plaats Jozef is, zie eerder in nr. 360.

363. Na dezen zag ik, en zie, een grote schare, welke niemand tellen kon, betekent alle overigen die niet onder de opgesomden zijn en toch in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe Kerk van de Heer zijn en diegenen zijn die de laatste hemel en de uiterlijke Kerk maken en van wie de hoedanigheid niemand kent dan alleen de Heer.

Dat met de grote schare de overigen worden aangeduid, die niet onder de opgesomden zijn en toch in de hemel en de Kerk van de Heer zijn, blijkt uit de verzen 9,10,13-17, waar gezegd wordt *‘dat zij stonden vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte lange klederen en palmen in hun handen; en dat zij Hem zullen dienen in Zijn tempel; en Die op de troon zit zal over hen wonen’*, behalve meer dingen; met tellen wordt in de geestelijke zin aangeduid de hoedanigheid leren kennen of leren kennen hoedanig zij zijn; dat dit met tellen wordt aangeduid, zal in het vervolg hiervan worden gezien.

Maar wie zij wel in het bijzonder zijn onder dezen, die een grote schare worden genoemd, kan men niet weten zonder een verborgenheid, die eerst moet worden onthuld; deze verborgenheid is de volgende: de gehele hemel is tezamen met de Kerk op aarde vóór de Heer zoals één Mens; en omdat deze is zoals één mens, zijn er daar, die het hoofd samenstellen en dus zo het aangezicht met alle organen van de zinnen ervan; en er zijn daar, die het lichaam samenstellen met alle leden ervan; zij die tot dusver zijn opgesomd, zijn degenen die het aangezicht met alle organen van de zinnen ervan samenstellen; dezen echter die nu worden vermeld, zijn degenen die het lichaam samenstellen met alle leden ervan; dat dit zo is, is mij onthuld; en verder ook, dat zij die de eerste klasse van de stammen

maken, vers 5, degenen zijn die overeenstemmen met het voorhoofd tot aan de ogen; dat zij die de tweede klasse maken, vers 6, degenen zijn die overeenstemmen met de ogen tezamen met de neusvleugels; dat zij die de derde klasse maken, vers 7, degenen zijn die overeenstemmen met de oren en de wangen' en dat zij die de vierde klasse maken, vers 8, degenen zijn die overeenstemmen met de mond en de tong.

De Kerk van de Heer is ook innerlijk en uiterlijk; zij die onder de twaalf stammen van Israël werden verstaan, zijn degenen die de innerlijke Kerk van de Heer maken; degenen echter die nu worden vermeld, zijn degenen die de uiterlijke Kerk maken en zij hangen zoals één met de eerder opgesomden samen, zoals de lagere dingen met de hogere en dus ook zoals het lichaam met het hoofd; en daarom betekenen de twaalf stammen van Israël de hogere hemelen en eveneens de innerlijke Kerk, dezen echter de lagere hemelen en de uiterlijke Kerk; dat dezen ook elders een grote schare worden genoemd, zie nr. 803 e.v. en nr. 811.

364. Dat tellen in de geestelijke zin betekent de hoedanigheid leren kennen, is omdat het getal in het Woord niet een getal betekent, maar de hoedanigheid van een zaak, nr. 10; hier daarom wordt onder 'een grote schare, die niemand tellen kon' in de natuurlijke zin volgens de woorden verstaan, dat het een zo ontzaglijke menigte was; maar in de geestelijke zin wordt verstaan, dat niemand dan alleen de Heer bekend is, hoedanig zij zijn; want de hemel van de Heer bestaat uit talloze gezelschappen en de gezelschappen zijn onderscheiden volgens de verscheidenheden van de aandoeningen in het algemeen; evenzo allen in elk gezelschap in het bijzonder; de hoedanigheid van de aandoening van eenieder kent alleen de Heer en Hij schikt allen in een orde volgens dat hoedanige; dit hoedanige kennen wordt door de engelen verstaan onder tellen; evenzo in het Woord door deze plaatsen:

'Toen Belsazar wijn dronk uit de vaten van de Jeruzalemse tempel, werd op de wand geschreven: Gij zijt geteld, gij zijt geteld', (Daniël 5:2,5,25).

'Ik zal heengaan tot de poorten der hel, ik ben geteld', (Jesaja 38:10).

'Een stem van gedruis der koninkrijken, Jehovah Zebaoth telt het heir des krijgs', (Jesaja 13:4).

'Ziet, Wie deze dingen geschapen heeft, die uitleidt in getal hun heir', (Jesaja 40:26).

'Jehovah, Die het heir der sterren telt', (Psalm 147:4).

'Nog zullen de kudden van kleinvee doorgaan aan de handen des Tellers', (Jeremia 33:13).

'Mijn schreden zijn geteld', (Job 14:16).

'De huizen en de torens van Zion en Jeruzalem zijn geteld', (Jesaja 22:9,10; 33:18,19; Psalm 48:12-14); tellen voor kennen hoedanig zij zijn.

Vanuit de betekenis van het getal en van tellen kan vaststaan, waarom aan David een straf werd aangekondigd vanwege de telling van het volk of de stammen Israëls en dat hij tot de profeet Gad zei: *'Ik heb zeer gezondigd in hetgeen ik gedaan heb'*, (2 Samuël 24:1 tot einde).

En dat, toen door Mozes het volk werd geteld naar al zijn stammen, er bevolen werd *'dat eenieder de verzoening van zijn ziel aan Jehovah zou geven bij het tellen, opdat er onder hen geen plaag zij bij het tellen van hen'*, (Exodus 30:12); de oorzaak hiervan was deze: dat tellen betekende de hoedanigheid van hen leren kennen ten aanzien van de geestelijke staat, dus ten aanzien van de staat van de Kerk, onder de twaalf stammen Israëls verstaan, welke staat alleen de Heer kent.

365. Vanuit alle natie en stammen en volken en tongen, betekent allen in de christelijke wereld, die in de godsdienst vanuit het goede zijn en in de ware dingen vanuit de leer.

Onder alle natie en stammen worden degenen verstaan, die in de godsdienst vanuit het goede zijn, namelijk vanuit de laatste hemel, nr. 363; onder de natiën zij die in het goede zijn, nrs. 920, 921; en onder de stam de godsdienst, nr. 349; onder de volken en de tongen worden degenen verstaan die in de ware dingen vanuit de leer zijn; onder de volken zij die in de ware dingen zijn, nr. 483; en onder de tong de leer, nr. 282.

Vandaar worden met 'vanuit alle natie, stammen, volken en tongen' in de geestelijke zin tezamen genomen al degenen die in de godsdienst vanuit het goede zijn en in de ware dingen vanuit de leer.

366. Staande vóór de troon en vóór het Lam, betekent horende de Heer en doende de dingen die Hij gebiedt.

Met 'staan vóór God' wordt aangeduid: horen en doen de dingen die Hij gebiedt, zoals hij die staat vóór een koning; dit wordt ook elders in het Woord met staan vóór God aangeduid, zoals:

*'De engel zei tot Zacharias: Ik ben Gabriël, staande vóór God', (Lukas 1:19).
 'Niet zal worden afgesneden de man staande vóór Mij al de dagen', (Jeremia 35:19).
 'Dezen zijn de twee zonen der olie, staande vóór de Heer der ganse aarde', (Zacharia 4:4).
 'Hij scheidde de stam van Levi af om te staan vóór Jehovah', (Deuteronomium 10:8) en elders.*

367. Bekleed met witte lange klederen en palmen in de handen, betekent de vergemeenscapping en de verbinding met de hogere hemelen en de belijdenis vanuit de Goddelijke Ware dingen.

Dat bekleed met witte lange klederen, vergemeenscapping en verbinding hebben met de hemelen betekent, zie eerder nr. 328; dat palmen in de handen houden de belijdenissen vanuit de Goddelijke Ware dingen betekent, is omdat 'palmen' de Goddelijke Ware dingen betekenen; elke boom immers duidt iets van de Kerk aan en palmen het Goddelijk Ware in laatsten, namelijk het Goddelijk Ware in de zin van de letter van het Woord; daarom 'waren op alle wanden van de Jeruzalemse tempel van binnen en van buiten en eveneens *'op de deuren, cherubim en palmen gesneden'*, (1 Koningen 6:29,32).

Eender in de Nieuwe Tempel, (Ezechiël 41:18 -20).

Met de cherubim werd het Woord aangeduid, nr. 239 en met de palmen de Goddelijke Ware dingen daar; dat met de palmen de Goddelijke Ware dingen van het Woord worden aangeduid en met de palmen in de handen de belijdenissen daarvanuit, kan hieruit vaststaan dat bevolen was *'dat zij op het feest der tabernakels vruchten van de boom der eer en twijgen van palmen zouden nemen en verblijd zijn vóór Jehovah'*, (Leviticus 23:39,40).

'Dat zij, toen Jezus naar Jeruzalem ging tot het feest, takken van palmen namen en Hem tegemoet gingen, roepende: Gezegend Hij Die komt in de Naam des Heren', (Johannes 12:12,13); waarmee werd aangeduid de belijdenis vanuit de Goddelijke Ware dingen ten aanzien van de Heer.

De palm betekent ook het Goddelijk Ware bij David: *'De gerechte zal bloeien zoals de palm, hij zal groeien, geplant in het huis van Jehovah, in de voorhoven onzes Gods zal hij spruiten'*, (Psalm 92:13,14), evenzo elders.

Omdat Jericho een stad was nabij de Jordaan en met de rivier de Jordaan datgene werd aangeduid, wat het eerste in de Kerk is en dit het Goddelijk Ware is, zodanig als het is in de zin van de letter van het Woord, zo werd die stad daarom genoemd *'de stad der palmen'*, (Deuteronomium 34:3; Richteren 1:16; 3:13); de Jordaan immers was de eerste grens of de ingang tot het land Kanaän en met het land Kanaän wordt de Kerk aangeduid.

368. En roepende met een grote stem, zeggende: Het heil zij onze God, Die op de troon zit en het Lam, betekent de erkenning vanuit het hart, dat de Heer hun Heiland is.

Roepen met een grote stem, betekent de erkenning vanuit het hart; het heil zij onze God, Die op de troon zit en het Lam, betekent dat de Heer het heil zelf is en dat het heil van allen uit Hem is, dus dat Hij de Heiland is.

Onder Hem Die op de troon zit en het Lam wordt de Heer alleen verstaan, onder Hem Die op de troon zit, Zijn Goddelijke 'ZIJN' en onder het Lam Zijn Goddelijk Menselijke, zoals ook eerder in nr. 273.

Het ene en het andere wordt gezegd, omdat Hij uit Zijn Goddelijke 'ZIJN' door Zijn Goddelijk Menselijke, de Heiland was; dat zij één zijn, blijkt uit de plaatsen waar gezegd wordt *'het Lam in het midden van de troon'*, (Openbaring 5:6; 7:17).

De Heer wordt in het Woord vele malen het Heil genoemd, waaronder wordt verstaan dat Hij de Heiland is, zoals: *'Mijn Heil zal niet vertoeven en Ik zal in Zion het Heil geven'*, (Jesaja 46:13).

'Zegt der dochter van Zion: Zie, uw Heil komt', (Jesaja 62:11).

'Ik heb u gegeven om Mijn Heil te zijn tot het uiterste der aarde', (Jesaja 49:6).

'Deze is Jehovah, Die wij verwacht hebben; laten wij opspringen en ons verblijden in Zijn Heil', (Jesaja 35:0).

Heil heet in de Hebreeuwse taal 'Joschia', hetgeen is Jezus.

369. En alle engelen stonden rondom de troon en de ouderen en de vier levende wezens, betekent allen in de gehele hemel, horende en doende de dingen die de Heer gebiedt.

Onder de levende wezens en de ouderen worden de engelen van de hogere hemelen verstaan, zoals eerder en eveneens hierna in nr. 808; onder de engelen worden echter hier de engelen van de lagere

hemelen verstaan, dus allen in de algehele hemelen; met staan wordt aangeduid horen en doen de dingen die Hij gebiedt, nr. 366.

370. En zij vielen voor de troon op hun aangezichten en aanbaden God, betekent de vernedering van hun harten en vanuit de vernedering de aanbidding van de Heer.

Dat op de aangezichten vallen, is de vernedering van het hart en daaruit de aanbidding, is duidelijk; dat de vernedering vóór de Heer en de aanbidding van Hem wordt aangeduid met vallen vóór de troon en God aanbidden, is omdat onder God, Zijn Goddelijke wordt verstaan, namelijk het Goddelijke ‘ZIJN’ en tevens het Goddelijk Menselijke, nr. 368; het ene en het andere immers is één God, omdat het één Persoon is.

371. Zeggende amen, betekent de Goddelijke Waarheid en vanuit die de bevestiging; zie de nrs. 23, 28, 61.

372. De zegen en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging, betekent de Goddelijke Geestelijke dingen van de Heer.

Alle erkenning en belijdenis van de Heer omvat in het algemeen deze twee dingen; dat Hij de Goddelijke Liefde Zelf en de Goddelijke Wijsheid Zelf is en dat vandaar de liefde en alles daarvan voor hen die in de hemel en in de Kerk zijn, uit Hem is, evenzo de wijsheid en alles daarvan.

Alles wat vanuit de Goddelijke Liefde van de Heer voortgaat, wordt het Goddelijk Hemelse genoemd en wat vanuit Zijn Goddelijke Wijsheid voortgaat wordt het Goddelijk Geestelijke genoemd.

Het Goddelijk Geestelijke van de Heer wordt verstaan onder de heerlijkheid, de wijsheid en de dankzegging; en het Goddelijk Hemelse onder de eer, de kracht en de sterkte, die volgen.

De zegen die voorafgaat, betekent het ene en het andere, zie nr. 289.

Dat de heerlijkheid wordt gezegd van het Goddelijk Ware, dus van het Goddelijk Geestelijke, zie nr. 249; en dat de wijsheid van hetzelfde wordt gezegd, is duidelijk; dat de dankzegging ook daarvan wordt gezegd, is omdat die plaatsvindt vanuit het Goddelijk Ware; de mens immers zegt dank vanuit en door dit.

373. En de eer en de kracht en de sterkte, betekent de Goddelijke Hemelse dingen van de Heer.

In de voorafgaande tekst is gezegd dat deze drie: de eer, de kracht en de sterkte, in het Woord, waar over de Heer wordt gehandeld, gezegd worden van het Goddelijk Hemelse of van de Goddelijke Liefde dan wel van Zijn Goddelijk Goede; dat de eer het wordt, zie nr. 249; dat de sterkte het wordt, nr. 22; dat ook de kracht het wordt, kan vaststaan uit de plaatsen in het Woord waar zij genoemd wordt.

Men moet weten, dat dit in de afzonderlijke dingen van het Woord het huwelijk van het goede en het ware is en dat er woorden zijn die betrekking hebben op het goede en dat er woorden zijn die betrekking hebben op het ware; maar die woorden kunnen niet worden onderkend door een ander dan door degenen die zich op de geestelijke zin toelegt; vanuit die zin blijkt namelijk, welk woord is van het goede of van de liefde en welk woord is van het ware of van de wijsheid; en vanuit vele plaatsen is het te weten gegeven dat: eer, kracht en sterkte wordt gezegd daar waar over het Goddelijk Goede wordt gehandeld; en dat ook de kracht het wordt, kan men zien in, (Mattheüs 13:54; 24:30; Markus 13:25,26; Lukas 1:17,35; 9:1; 21:27) en elders.

Dat dit in de afzonderlijke dingen van het Woord het huwelijk van de Heer en de Kerk is en vandaar het huwelijk van het goede en het ware, zie het werk ‘de Leer van het Heilige Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, nrs. 80-90.

374. Zij onze God tot in de eeuwen der eeuwen, dat dit betekent: die dingen in de Heer en uit de Heer tot in het eeuwige, blijkt uit wat eerder is gezegd en daaruit dat tot in de eeuwen der eeuwen is tot in het eeuwige.

375. Amen, betekent de samenstemming van allen.

In dit vers wordt amen gezegd in de aanvang en nu aan het einde ervan; wanneer het wordt gezegd in de aanvang, dan betekent het de waarheid en vanuit die de bevestiging, nr. 371; wanneer het echter aan

het einde wordt gezegd, dan betekent het de bevestiging en de samenstemming van allen dat het de waarheid is.

376. En een uit de Ouderen antwoordde, zeggende tot mij: Dezen die bekleed zijn met witte lange klederen, wie zijn zij en van waar zijn zij gekomen; en ik zei tot hem: Heer, gij kent het, betekent het verlangen van te weten en van de wil van te vragen en het antwoord en de inlichting.

De oorzaak dat Johannes over deze dingen een vraag werd gesteld, is deze dat het in alle Goddelijke eredienst gebruikelijk is, dat de mens eerst zal willen, verlangen en bidden en de Heer dan antwoordt, inlicht en doet; anders neemt de mens niet enig Goddelijke op.

Omdat nu Johannes hen zag die met witte lange klederen bekleed waren en verlangde te weten en te vragen wie zij wel waren en dit in de hemel werd doorvat, werd hem daarom eerst de vraag gesteld en werd hij daarna daaromtrent ingelicht.

Evenzo vond dit plaats met de profeet Zacharia toen hij tal van dingen voor zich zag uitgebeeld, zoals kan vaststaan uit, (Zacharia 1:9,19,21; 4:2,5,11,12; 5:2,6,10; 6:4).

Bovendien leest men zeer vaak in het Woord, dat de Heer antwoordt wanneer men Hem aanroept en tot Hem roept, zoals in, (Psalm 4:2; 17:6; 20:10; 34:5; 91:15; 120:1); en ook dat hij geeft wanneer men vraagt, (Mattheüs 7:7,8; 21:22; Johannes 14:13,14; 15:7; 16:23-27); niettemin geeft de Heer het dat men vraagt en wat men zal vragen en dus weet Hij het van tevoren, toch wil de Heer dat de mens eerst zal vragen; de oorzaak hiervan is dat hij het doet zoals uit zich en het hem zo wordt toegeëigend; anders zou het, indien de vraag waarvoor gebeden wordt zelf niet uit de Heer was, in die plaatsen niet gezegd zijn, dat men alles zou ontvangen wat men vragen zou.

377. En hij zei tot mij: Dezen zijn het, die komen vanuit de grote verdrukking, betekent dat het diegenen zijn die in verzoeken zijn geweest en gestreden hebben tegen de boze en de valse dingen. Dat de verdrukking de bestoking door de boze en de valse dingen is en de geestelijke strijd daartegen, namelijk de verzoeking, zie de nrs. 33, 95, 100, 101.

378. En zij hebben hun lange klederen gewassen, betekent, en die hun godsdienstige dingen gereinigd hebben van de boze dingen van het valse.

Met wassen in het Woord wordt aangeduid zich reinigen van de boze en de valse dingen en met de lange klederen worden de algemene ware dingen aangeduid, nr. 328; de algemene ware dingen zijn de erkenningen van het ware en het goede vanuit de letterlijke zin van het Woord, volgens welke zij hebben geleefd en vandaar zijn het de godsdienstige dingen; en omdat al het godsdienstige betrekking heeft op het goede en het ware, worden daarom de lange klederen tweemaal genoemd, namelijk, 'zij hebben de lange klederen gewassen en de lange klederen witgemaakt'.

De lange klederen of de godsdienstige dingen worden alleen bij diegenen gereinigd die tegen de boze dingen strijden en zo de valse dingen verwerpen, dus door verzoeken, die worden aangeduid met de grote verdrukking, nr. 377.

Dat gewassen worden betekent gereinigd worden van de boze en de valse dingen en zo hervormd en wederverwekt worden, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: '*Wanneer de Heer zal afgewassen hebben de drek der dochteren Zions en de bloeden van Jeruzalem zal afgespoeld hebben in de geest des gericht's en in de geest der reiniging*', (Jesaja 4:4).

'*Wast u, reinigt u, doet het boze van uw werken weg van Mijn ogen; laat af van boos te doen*', (Jesaja 1:16).

'*Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem, opdat gij behouden wordt*', (Jeremia 4:14).

'*Was mij van mijn ongerechtigheid en ik zal witter zijn dan sneeuw*', (Psalm 51:4,9).

'*Al wiest gij u met salpeter en vermenigvuldigt gij u de zeep, zo zal uw ongerechtigheid nochtans de vlekken behouden*', (Jeremia 2:22).

'*Indien ik mij zal gewassen hebben in wateren der sneeuw en mijn handen zal gereinigd hebben met zeep, nochtans zullen mijn klederen mij verafschuwen*', (Job 9:30,31).

'*Die in de wijn zijn bekleedsel wast en in het bloed der druiven zijn mantel*', (Genesis 49:11); dit ten aanzien van de Hemelse Kerk, waar vanuit diegenen zijn die in de liefde tot de Heer en in de hoogste zin ten aanzien van de Heer; de wijn en het bloed der druiven is het geestelijk en het hemels Goddelijk Ware.

'Ik wies u met wateren en Ik spoelde de bloeden af van over u', (Ezechiël 16:9); dit over Jeruzalem; de wateren zijn de ware dingen en de bloeden zijn de echtbrekingen van het ware.

Hieruit kan vaststaan, wat werd uitgebeeld en vandaar aangeduid met de wassing in de Israëlitische Kerk, zoals dat *'Aharon zich wassen zou alvorens de klederen der bediening aan te trekken'*, (Leviticus 16:4,24).

'En alvorens te naderen tot het altaar voor de eredienst', (Exodus 30:18-21; 40:30,31).

'Evenzo de Levieten', (Numeri 8:6,7).

'Evenzo anderen, die door zonden onrein geworden waren; ja zelfs, dat zij vaten wiesen', (Leviticus 11:32; 14:8,9; 15:5-12; 17:15,16; Mattheüs 23:25,26).

'Dat zij geheiligd werden door de wassing', (Exodus 29:4; 40:12; Leviticus 8:6).

'Dat Naäman uit Syrië zich wies in de Jordaan', (2 Koningen 5:10,14).

En daarom waren, opdat zij zich zouden wassen, de bronzen zee en tal van *'wasvaten gesteld bij de tempel'*, (1 Koningen 7:23-39).

En dat 'de Heer de voeten van de discipelen wies', (Johannes 13:10); 'en tot de blinde zei, dat hij zich zou wassen in het badwater van Siloam', (Johannes 9:6,7,11,15).

Hieruit kan vaststaan dat de wassing bij de zonen Israëls de geestelijke wassing heeft uitgebeeld, namelijk de reiniging van de boze en de valse dingen en vandaar de hervorming en de wederverwekking.

Uit wat eerder is gezegd, blijkt ook wat werd aangeduid met de doop in de Jordaan door Johannes, (Mattheüs 3; Markus 1:4-13); en wat met deze woorden van Johannes ten aanzien van de Heer 'dat Hij zou dopen met de Heilige Geest en met Vuur', (Lukas 3:16; Johannes 1:33) en over zichzelf *'dat hij met water doopt'*, (Johannes 1:26), waaronder werd verstaan dat de Heer de mens wast of zuivert door het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en dat Johannes met zijn doop die dingen heeft uitgebeeld; want de Heilige Geest is het Goddelijk Ware, het Vuur is het Goddelijk Goede en het Water is het uitbeeldende daarvan; het water betekent immers het Ware van het Woord, dat het goede wordt door het leven ernaar.

379. En hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams; en zij hebben die gezuiverd van de valse dingen van het boze door de ware dingen en zijn zo hervormd uit de Heer.

Er zijn boze dingen van het valse en valse dingen van het boze; boze dingen van het valse bij hen die vanuit godsdienst geloven dat boosheden niet verdoemen, als zij slechts met de mond belijden dat zij zondaars zijn; en valsheden van het boze bij hen die de boze dingen bij zich bevestigen.

Met de lange klederen worden hier, zoals eerder in nr. 378, de algemene ware dingen vanuit het Woord aangeduid, die de godsdienstige dingen bij hen maken; dat er gezegd wordt dat zij hun lange klederen hebben wit gemaakt in het bloed des Lams, is omdat wit wordt gezegd van de ware dingen, nrs. 167, 212, 231; dus dat zij de valse dingen door de ware dingen gezuiverd hebben; dat ook wordt aangeduid dat zij zo uit de Heer hervormd zijn, is omdat allen die tegen de boze dingen hebben gestreden in de wereld en in de Heer hebben geleefd, na het heengaan uit de wereld door de Heer worden geleerd en van de valse dingen van hun godsdienst door de waarheden worden weggeleid en zo hervormd; de oorzaak hiervan is de volgende: dat zij die de boze dingen als zonden schuwen, in het goede van het leven zijn en het goede van het leven verlangt de ware dingen en erkent die en neemt ze aan; maar het boze van het leven doet dit nooit.

Men gelooft, dat met het bloed des Lams hier en elders in het Woord het lijden aan het kruis van de Heer wordt aangeduid; maar het lijden aan het kruis was de laatste verzoeking, waardoor de Heer ten volle de hellen heeft overwonnen en ten volle Zijn Menselijke heeft verheerlijkt; door deze twee dingen heeft Hij de mens behouden; zie het werk 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer', nrs. 32-34; 35-37, 67; en omdat de Heer daardoor Zijn Menselijke ten volle heeft verheerlijkt, dat wil zeggen, Goddelijk gemaakt, kan daarom niet iets anders onder het vlees en het bloed van Hem worden verstaan dan het Goddelijke in Hem en uit Hem: onder het vlees het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde en onder het bloed het Goddelijk Ware uit dat Goede.

In vele plaatsen in het Woord wordt het bloed genoemd en daarmee wordt overal in de geestelijke zin het Goddelijk Ware van de Heer aangeduid, en dit is ook het Goddelijk Ware van het Woord; en in de tegengestelde zin het vervalste of ontwijde Goddelijk Ware van het Woord, zoals kan vaststaan uit de volgende plaatsen.

Ten eerste: dat met het bloed het Goddelijk Ware van de Heer of van het Woord wordt aangeduid, hieruit dat het bloed het ‘bloed van het verbond’ werd genoemd en het verbond is de verbinding en deze vindt plaats uit de Heer door Zijn Goddelijk Ware, zoals bij Zacharia: *‘Door het bloed van uw verbond zal Ik de gebondenen uit de kuil uitlaten’*, (Zacharia 9:11); en bij Mozes: *‘Nadat Mozes het Boek der Wet had gelezen in de orden van het volk, sprengde hij de helft van het bloed op het volk en hij zei: Zie, het bloed van het verbond, dat Jehovah met ulieden gemaakt heeft over al deze woorden’*, (Exodus 24:3-8).

‘Jezus nam de beker en gaf die aan hen, zeggende: Drinkt allen daaruit; dit is Mijn bloed, dat van het Nieuwe Verbond’, (Mattheüs 26:27,28; Markus 14:24; Lukas 22:20); met het bloed van het Nieuwe Verbond of Testament, wordt niet iets anders verstaan dan het Woord, dat het Verbond en het Testament, het Oude en het Nieuwe wordt genoemd, dus het Goddelijk Ware daar.

Aangezien dat met het bloed wordt aangeduid, gaf de Heer hun daarom de wijn, zeggende: Dit is Mijn Bloed; en de wijn betekent het Goddelijk Ware, nr. 316; en daarom wordt het ook genoemd *‘het bloed der druiven’*, (Genesis 49:11; 32:14).

Dit blijkt verder nog uit deze woorden van de Heer: *‘Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij gij het Vlees van de Zoon des Mensen zult gegeten hebben en Zijn Bloed zult gedronken hebben, zo zult gij het leven niet in uzelf hebben; want Mijn Vlees is waarlijk Spijs en Mijn Bloed is waarlijk Drank; die Mijn Vlees eet en Mijn Bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem’*, (Johannes 6:53-56); dat onder het bloed hier het Goddelijk Ware wordt verstaan, blijkt duidelijk, omdat gezegd wordt dat hij die het drinkt, het leven heeft en in de Heer blijft en de Heer in Hem; dat het Goddelijk Ware en het leven daarnaar dit bewerkt en dat het Heilig Avondmaal dit bevestigt, kan in de Kerk bekend zijn.

Aangezien het Bloed het Goddelijk Ware van de Heer betekent, dat ook het Goddelijk Ware van het Woord is en dit het Verbond zelf of het Oude en het Nieuwe Testament is, was daarom het bloed het allerheiligste uitbeeldende in de Israëlitische Kerk, waarin alle en de afzonderlijke dingen de overeenstemmingen van de geestelijke dingen waren, zoals ‘dat zij van het paasbloed zouden nemen en het strijken op de zijposten en de bovendorpel der huizen, opdat de plaag niet over hen zou komen’, (Exodus 12:7,13,22).

‘Dat het bloed van het brandoffer gesprengd zou worden op het altaar, aan de fundamenten van het altaar, op Aharon, zijn zonen en hun klederen’, (Exodus 29:12,16,20,21; Leviticus 1:5,11,15; 3:2,8,13; 4:25,30,34; 5:9; 8:15,24; 17:6; Numeri 18:17; Deuteronomium 12:27); en verder ‘op de voorhang, welke op de ark was, op het verzoendeksel daar en op de hoornen van het reukaltaar’, (Leviticus 4:6,7,17,18; 16:12-15).

Onder het Bloed des Lams wordt iets eenders verstaan in het volgende in de Openbaring: *‘Er werd krijg in de hemel; Michaël en de engelen streden tegen de draak en zij hebben hem overwonnen door het Bloed des Lams en door het Woord van hun getuigenis’*, (Openbaring 12:7,11); men kan zich immers niet indenken dat Michaël en zijn engelen de draak door iets anders hebben overwonnen dan door het Goddelijk Ware van de Heer, in het Woord; want de engelen in de hemel kunnen niet over enig bloed denken en ook denken zij niet over het lijden van de Heer, maar over het Goddelijk Ware en over Zijn wederopstanding; en daarom doorvatten de engelen, wanneer de mens over het bloed van de Heer denkt, Zijn Goddelijk Ware; en wanneer de mens over het lijden van de Heer denkt, doorvatten zij Zijn verheerlijking en dan alleen de wederopstanding; dat dit zo is, werd door veel ondervinding te kennen gegeven.

Dat het bloed het Goddelijk Ware betekent, blijkt ook bij David: *‘God zal de zielen der nooddriftigen redden; hun bloed zal kostbaar zijn in Zijn ogen en zij zullen leven en Hij zal hun van het goud van Sheba geven’*, (Psalm 72:13-16); het bloed kostbaar in de ogen van God, voor het Goddelijk Ware bij hen; het goud van Sheba is de wijsheid daaruit.

Bij Ezechiël: *‘Vergadert u tot het grote slachtoffer op de bergen Israëls, opdat gij vlees eet en bloed drinkt; het bloed der vorsten der aarde zult gij drinken en gij zult drinken het bloed tot dronkenschap toe, van Mijn slachtoffer hetwelk Ik voor u slachtoffer; zo zal Ik Mijn heerlijkheid geven onder de natiën’*, (Ezechiël 39:17-21); onder het bloed hier kan niet bloed worden verstaan, omdat er wordt gezegd dat zij het bloed van de vorsten der aarde zullen drinken en dat zij het bloed tot dronkenschap toe zullen drinken; maar de ware zin van het Woord springt dan tevoorschijn, wanneer onder het bloed het Goddelijk Ware wordt verstaan; daar wordt ook gehandeld over de Kerk van de Heer, welke Hij bij de natiën zal gaan instaureren.

Ten tweede: dat het bloed het Goddelijk Ware betekent, kan duidelijk worden gezien uit de tegengestelde zin, waarin het bloed het vervalste of ontwijde Goddelijk Ware van het Woord betekent, wat blijkt uit het volgende: *'Die zijn oren toestopt, opdat hij de bloeden niet hore en de ogen toesluit, opdat hij het boze niet zie'*, (Jesaja 33:15).

'Gij zult de leugensprekers verdoen, de man der bloeden en der arglist verafschuwt Jehovah', (Psalm 5:7).

'Een elk die geschreven is ten leven in Jeruzalem, wanneer de Heer zal afgespoeld hebben haar bloeden vanuit haar midden door de geest des gericht en door de geest der zuivering', (Jesaja 4:3,4).

'Te dien dage toen gij geboren waart, zag Ik u vertreden in de bloeden en Ik zei: Leef in uw bloeden; Ik wies en spoelde af de bloeden van over u', (Ezechiël 16:5,6,9,22,36,38).

'De blinden dwaalden in de straten, zij waren bevekt met bloed en de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan', (Klaagliederen 4:13,14).

'Het kleed is bevekt met bloeden', (Jesaja 9:4).

'Ook in uw slippen is het bloed gevonden van de zielen der onschuldigen', (Jeremia 2:33,34).

'Uw handen zijn vol bloeden; wast u, zuivert u, doe de boosheid van uw werken weg', (Jesaja 1:15,16).

'Uw handen zijn met bloed bevekt en uw vingers met ongerechtigheid, uw lippen hebben leugen gesproken; zij haasten om onschuldig bloed te vergieten', (Jesaja 59:3,7).

'Jehovah is uitgaande om te bezoeken de ongerechtigheid der aarde; dan zal de aarde haar bloeden onthullen', (Jesaja 26:21).

'Zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij mogendheid gegeven zonen Gods te zijn, die niet zijn vanuit de bloeden', (Johannes 1:12,13).

'In Babylon is gevonden het bloed der profeten en der heiligen', (Openbaring 18:24).

'De zee werd evenals het bloed van een dode en de fonteinen der wateren werden bloed', (Openbaring 16:3,4; Jesaja 15:6,9; Psalm 105:23,28,29).

Iets eenders wordt aangeduid daarmee *'dat de stromen, de verzamelingen en de poelen der wateren in Egypte verkeerd werden in bloed'*, (Exodus 7:15-27).

'De maan zal verkeerd worden in bloed eer dat de grote dag van Jehovah komt', (Joël 2:31).

'De maan werd bloed', (Openbaring 6:12).

In deze en in tal van andere plaatsen betekent het bloed het vervalste en eveneens het ontwijde Ware van het Woord; maar dit kan men duidelijker zien uit die plaatsen in het Woord, wanneer zij in haar reeks worden gelezen.

Aangezien dus met het bloed in de tegengestelde zin het vervalste of ontwijde Ware van het Woord wordt aangeduid, is het duidelijk dat met het bloed in de echte zin het niet vervalste Ware van het Woord wordt aangeduid.

380. Daarom zijn zij vóór de troon Gods en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel en Die op de troon zit, zal over hen wonen, betekent, dat zij in de tegenwoordigheid van de Heer zijn en bestendig en getrouw leven volgens de ware dingen die zij uit Hem in Zijn Kerk opnemen en dat de Heer bij voortduur aan hun ware dingen het goede ingeeft.

Daarom zijn zij vóór de troon Gods, betekent dat zij in de tegenwoordigheid van de Heer zijn; en zij dienen Hem dag en nacht, betekent dat zij bestendig en getrouw leven volgens de ware dingen, dat wil zeggen, de geboden, die zij uit Hem opnemen; met de Heer dienen, wordt niet iets anders aangeduid; in Zijn tempel, betekent in de Kerk, nr. 191; Die op de troon zit, zal over hen wonen, betekent dat de Heer bij voortduur het goede ingeeft aan de ware dingen die zij uit Hem opnemen; dat dit met 'over hen wonen' wordt aangeduid, is omdat in het Woord van wonen wordt gesproken met betrekking tot het goede en van dienen met betrekking tot het ware.

Hier moet nu deze verborgenheid onthuld worden, dat het huwelijk van de Heer met de Kerk daarin bestaat, dat de Heer bij de engelen en de mensen invloeit met het goede van de liefde en dat de engelen en de mensen Hem of het goede van Zijn liefde opnemen in de ware dingen en dat daardoor het huwelijk van het goede en het ware in wording komt, dit huwelijk is de Kerk zelf, en de hemel bij hen wordt; omdat de invloeiing van de Heer en de opneming van Hem zodanig is, ziet daarom de Heer de engelen en de mensen aan in het voorhoofd en dezen schouwen tot de Heer terug door de ogen; het voorhoofd immers stemt overeen met het goede van de liefde en de ogen stemmen overeen met de ware dingen vanuit dat goede, die zo door de verbinding de ware dingen van het goede worden; de invloeiing van de Heer echter met de ware dingen bij de mensen en de engelen is niet zoals de

invloeiing van het goede bij hen, het is immers een indirecte invloeiing, voortvloeiend vanuit het goede, zoals het licht vanuit het vuur en die invloeiing wordt door hen opgenomen met het verstand en voor zoveel met de wil als zij de ware dingen doen.

Dit dus is het huwelijk van de liefde en de wijsheid, of van het goede en het ware uit de Heer, bij de opnemenden in de hemelen en op aarde.

Deze verborgenheid is onthuld, opdat men zal weten hoe het moet worden verstaan, dat de Heer aan hun ware dingen bij voortduur het goede ingeeft.

381. Zij zullen niet meer hongeren en zullen ook niet meer dorsten, betekent dat na hierna hun de goede en de ware dingen niet zullen ontbreken.

Met niet hongeren wordt aangeduid; geen gebrek aan het goede hebben en met niet dorsten wordt aangeduid: geen gebrek aan het ware hebben; hongeren wordt immers gezegd van brood en spijs en dorsten van wijn en water; en met brood en spijs wordt het goede aangeduid en met wijn en water wordt het ware aangeduid, zie eerder nr. 323.

382. En de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte, betekent dat zij hierna geen begeerte tot het boze meer zullen hebben, noch tot het valse van het boze.

De zon zal op hen niet vallen, betekent dat zij geen begeerten tot het boze zullen hebben; noch zal enige hitte op hen vallen, betekent dat zij geen begeerten tot het valse zullen hebben; dat de Zon de Goddelijke Liefde en daaruit de aandoeningen van het goede betekent en in de tegengestelde zin de duivelse liefde en daaruit de begeerten tot het boze, zie nr. 53; dat echter de hitte de begeerten tot het valse van het boze betekent, is omdat het valse wordt voortgebracht vanuit het boze, zoals de hitte uit de zon; wanneer immers de wil het boze liefheeft, heeft het verstand het valse lief en wordt heet uit de begeerte om dit te bevestigen en het in het verstand bevestigde boze is het valse van het boze; het valse van het boze is vandaar het boze in zijn vorm.

De hitte en heet zijn betekent eendere dingen in de volgende plaatsen: *‘Gezegend de man die op Jehovah vertrouwt; hij zal niet zien wanneer de hitte komt’*, (Jeremia 17:7,8).

‘Gij zijt een toevlucht geworden de nooddriftige tegen de overstroming, een schaduw tegen de hitte; de hitte zal Hij nederdrukken door de schaduw der wolk’, (Jesaja 25:4,5).

‘Wanneer zij verhit zijn, zal Ik hen dronken maken, opdat zij de slaap der eeuw slapen’, (Jeremia 51:39).

‘Allen zijn verhit zoals een bakoven; er is niemand onder hen die Mij roept’, (Hosea 7:7).

‘Hij ziet niet op de weg der wijngaarden; de droogte en de hitte zullen de wateren der sneeuw roven’, (Job 24:18,19).

‘De vierde engel goot de fiool uit op de zon en haar werd gegeven de mensen te verzengen met grote hitte en zij lasterden de Naam Gods’, (Openbaring 16:8,9).

‘Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit; zij zullen niet hongeren, noch dorsten, niet zal de hitte hen treffen’, (Jesaja 49:9,10).

383. Aangezien het Lam, Dat in het midden des troons is, hen zal weiden, betekent dat de Heer alleen hen zal leren.

Met het Lam in het midden des troons wordt aangeduid de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke in het binnenste en zo in alle dingen van de hemel; in het midden is in het binnenste en zo in alle dingen, nr. 44; de troon is de hemel, nr. 14; en het Lam is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, nrs. 269, 291; en Wie in het binnenste is en zo in alle dingen van de hemel, Die alleen weidt, dat wil zeggen, leert allen.

Indien er gevraagd wordt, hoe Hij alleen allen kan weiden, dan moet men weten dat dit zo is, omdat Hij God is en omdat Hij in de algehele hemel is zoals de ziel in haar lichaam; de hemel immers is uit Hem zoals één Mens.

Dat weiden is leren, is omdat de Kerk in het Woord kudde wordt genoemd en de mensen van de Kerk worden schapen en lammeren genoemd, vandaar betekent weiden, leren en de Herder degene Die leert en dit is in vele plaatsen te vinden, zoals: *‘De kudden zullen te dien dage in een weid veld weiden’*, (Jesaja 30:23).

‘Als een Herder zal Hij Zijn kudde weiden’, (Jesaja 40:11).

‘Op de wegen zullen zij weiden en op alle hellingen hun weide’, (Jesaja 49:9).

'Israël zal weiden in Karmel en Basan', (Jeremia 50:19).

'Ik zal Mijn kudde zoeken, Ik zal hen weiden in een goede weide en in een vette weide op de bergen Israëls', (Ezechiël 34:12-14).

'Weid uw volk; laat ze weiden in Basan en Gilead', (Micha 7:14).

'De overblijfselen van Israël zullen weiden en zij zullen rusten', (Zefanja 3:13).

'Jehovah is mijn Herder, mij zal niets ontbreken; in weiden des kruids zal Hij mij doen nederliggen', (Psalm 23:1,2).

'De Heer verkoos David om te weiden Jakob en Israël en hij heeft hen geweid', (Psalm 78:70-72).

'Jezus zei tot Petrus: Weid Mijn lammeren; ten tweede en ten derde maal zei Hij: Weid Mijn schapen', (Johannes 21:15-17).

384. En hen zal heenleiden tot de levende bronnen der wateren, betekent: en hen zal leiden door de ware dingen van het Woord tot de verbinding met Zich.

Aangezien met de levende bron der wateren de Heer en eveneens het Woord wordt aangeduid en met de wateren de ware dingen worden aangeduid, nr. 50 en omdat door de Goddelijke Ware dingen van het Woord, wanneer die van het leven worden, wat zij worden wanneer men daarnaar leeft, de verbinding met de Heer plaatsvindt, wordt daarom met hen heenleiden tot de levende bronnen der wateren aangeduid: leiden door de ware dingen van het Woord tot de verbinding met de Heer.

Dat met de Bron en de Bronnen de Heer en eveneens het Woord wordt aangeduid, staat vast uit deze plaatsen: *'Al mijn bronnen in U, Jehovah', (Psalm 87:7).*

'Zij hebben verlaten de Bron der levende wateren, Jehovah', (Jeremia 17:13).

'Het volk, zij hebben Mij, de Bron der levende wateren, verlaten', (Jeremia 2:12,13).

'Vanuit de stroom Uwer verrukkingen drenkt Gij hen, omdat met U de Bron des levens is', (Psalm 36:9,10).

'Te dien dage zal er een Bron geopend zijn voor de inwoners van Jeruzalem', (Zacharia 13:1).

'Israël woonde zeker eenzaam aan de Bron Jakobs', (Deuteronomium 33:28).

'Toen de Heer nederzat aan de bron Jakobs, zei Hij tot de vrouw: Het water hetwelk Ik geven zal, zal worden een bron des waters springende tot in het eeuwige leven', (Johannes 4:5-20).

'Jozef, de zoon der vruchtbare aan de bron', (Genesis 49:22).

'Zegent de Heer, vanuit de Bron Israëls', (Psalm 68:27).

'Dan zult gij de wateren scheppen met blijdschap vanuit de Bronnen des heils', (Jesaja 12:3).

'Ik zal de dorstige geven vanuit de Bron van het water des levens om niet', (Openbaring 21:6).

'Ik zal hen leiden tot Bronnen der wateren in de weg des rechten', (Jeremia 31:9).

Eendere dingen zoals hier in de Openbaring, worden ook gezegd bij Jesaja: *'Zij zullen niet hongeren, noch dorsten en de hitte zal hen niet treffen, want hun Ontfermer zal ze ook leiden tot de Bronnen der wateren', (Jesaja 49:10).*

385. En God zal alle traan uit hun ogen afwissen, betekent dat zij niet meer in de gevechten tegen de boosheden en de valse dingen ervan, en zo niet in smarten zullen zijn, maar in de goede en de ware dingen en vandaar in de hemelse vreugden uit de Heer.

Dat deze dingen daarmee worden aangeduid, dat het Lam alle traan uit hun ogen zal afwissen, is omdat eerder in vers 14 wordt gezegd, dat zij diegenen zijn die vanuit de grote verdrukking komen, waarmee wordt aangeduid, dat het diegenen zijn die in verzoekingingen zijn geweest en gestreden hebben tegen de boze dingen, nr. 377; en zij die daarna niet in de gevechten tegen de boze dingen zijn, dezen zijn in de goede en de ware dingen en vandaar in de hemelse vreugden.

Eendere dingen worden met het volgende aangeduid bij Jesaja: *'Hij zal de dood verzwelgen tot in het eeuwige en de Heer Jehovih zal de traan afwissen van over alle aangezichten; dan zullen zij te dien dage zeggen: Zie, Deze is onze God, Die wij verwacht hebben om ons te bevrijden; Deze is Jehovah, Die wij verwacht hebben, laten wij opspringen en ons verblijden in Zijn heil', (Jesaja 25:8,9).*

* * * * *

386. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen.

Eens toen ik (Swedenborg) rondzag in de geestelijke wereld, hoorde ik als het ware een geknars van tanden en ook iets kloppends, en daarmee vermengd zoiets als een schor geluid.

Toen ik vroeg wat dat was, zeiden de engelen die bij mij waren: ‘Het zijn colleges, die door ons herbergen worden genoemd; zij debatteren daar met elkaar en dit wordt van veraf zo vernomen, maar van nabij hoort men alleen maar redetwisten’.

Ik naderde en zag toen huisjes die waren samengevlochten uit biezen en met slijk waren samengeplakt; ik wilde door een venster naar binnen kijken, maar er was er geen; het was ook niet toegestaan door de deur naar binnen te gaan, omdat dan het licht vanuit de hemel zou invloeien en verwarring stichten.

Plotseling echter ontstond er een venster aan de rechterzijde en toen hoorde ik hen klagen dat zij in duisternis waren; vlak daarop echter ontstond een venster aan de linkerzijde, nadat het venster aan de rechterzijde gesloten was en toen werd de duisternis geleidelijk aan verstrooid en het scheen hun toe dat zij in het licht waren; daarna werd het mij gegeven door de deur naar binnen te gaan en te horen.

Er stond een tafel in het midden en rondom stonden banken, het scheen mij echter toe dat allen óp de banken stonden en heftig met elkaar redetwisten over het geloof en de naastenliefde; aan de ene kant, dat het geloof het voornaamste van de Kerk was, en aan de andere kant, dat de naastenliefde dit was.

Zij die het geloof tot het voornaamste maakten, zeiden: ‘Hebben wij niet in het geloof met God te doen en in de naastenliefde met mensen; is vandaar het geloof niet hemels en de naastenliefde aards; worden wij niet door het hemelse gezaligd en niet door wat aards is en verder kan God niet het geloof geven vanuit de hemel, omdat het hemels is, en zal niet de mens zichzelf de naastenliefde geven, omdat die aards is?’

Datgene immers wat de mens zichzelf geeft, is niet van de Kerk en zaligt daarom niet; kan zo wel iemand vanuit de werken, die van de naastenliefde worden genoemd, rechtvaardig gemaakt worden voor God?

Gelooft ons, dat wij door het geloof-alleen niet slechts rechtvaardig gemaakt, maar ook geheiligd worden, vooropgesteld dat het geloof niet wordt bezoedeld door op verdienste gerichte dingen, die vanuit de werken van de naastenliefde worden onttrokken; behalve meer dingen’.

Maar zij die de naastenliefde tot het voornaamste van de Kerk maakten, bestreden die dingen heftig, door te zeggen dat de naastenliefde zaligt en niet het geloof.

‘Zijn niet allen God dierbaar en wil Hij niet voor allen het goede?’

Hoe kan God dit doen, tenzij door de mensen?

Geeft God het alleen aan de mensen om over de dingen te spreken die van het geloof zijn, en geeft Hij het niet aan de mensen om de dingen te doen die van de naastenliefde zijn? Ziet u niet dat het ongerijmd is om van de naastenliefde te zeggen dat die aards is?

De naastenliefde is hemels en omdat u het goede van de naastenliefde niet doet, is uw geloof aards; hoe ontvangt u het geloof anders dan zoals een boomstronk of een steen?

U zegt door het horen alleen van het Woord, maar hoe kan het Woord werken als het alleen maar gehoord wordt, en hoe kan het werken in een stronk of een steen; misschien wordt u zonder het te weten, levend gemaakt, maar wat voor levendmaking is dit anders dan dat u kunt uitspreken dat het geloof-alleen zaligt.

Maar wat het geloof is en welk geloof zaligend is, weet u niet’.

Maar toen stond iemand op, die door de engel die bij mij was, een syncretist [iemand die begrippen vermengd] werd genoemd; deze nam zijn tulband van zijn hoofd en legde die op de tafel, maar zette die gelijk daarna weer op, omdat hij kaal was.

Hij zei: ‘Hooft, u dwaalt allen; het is waar dat het geloof geestelijk is en de naastenliefde zedelijk, niettemin worden ze verbonden en ze worden verbonden door het Woord, door de Heilige Geest en door de uitwerking, terwijl de mens dit niet weet; dit kan weliswaar gehoorzaamheid worden genoemd, maar de mens heeft daar geen enkel deel aan.

Ik heb over deze dingen lang in mijzelf nagedacht en ik heb tenslotte bevonden, dat de mens uit God het geloof kan ontvangen, en dit is geestelijk, maar dat hij niet uit God bewogen kan worden tot de naastenliefde, die geestelijk is, dan alleen zoals een zoutpilaar’.

Toen hij deze dingen had gezegd, schonken zij die in het geloof-alleen waren, hem hun bijval; maar zij die in de naastenliefde waren, gaven luide tekenen van afkeuring.

Dezen zeiden verontwaardigd: ‘Luister beste vriend, u weet niet dat er een geestelijk zedelijk leven is en dat er een louter natuurlijk zedelijk leven is; een geestelijk zedelijk leven bij hen die het goede doen uit God, en toch zoals uit zichzelf, en een louter natuurlijk zedelijk leven bij hen die het goede doen

vanuit de hel, eveneens zoals uit zichzelf.’

Zoals werd gezegd, werd de woordenwisseling gehoord zoals een geknars van tanden, en zoals iets kloppends, waarmee een schor geluid was vermengd; dit kwam van hen die van het geloof-alleen waren; de zoals iets kloppends gehoorde woordenwisseling kwam echter van hen die in de naastenliefde-alleen waren; en het daarmee vermengde schorre geluid kwam van de syncretist.

Dat hun geluiden uit de verte zo werden gehoord, was omdat al deze personen in de wereld hadden geredetwist en niet enig boze hadden geschuwd en daarom dus niet enig geestelijk zedelijk goede hadden gedaan; en eveneens wisten zij in het geheel niet dat het al van het geloof het ware is en het al van de naastenliefde het goede is, en dat het ware zonder het goede niet het ware naar de geest is en dat het goede zonder het ware niet het goede naar de geest is en dat zo het ene het andere moet maken.

De oorzaak waarom het duister werd toen er een venster aan de rechterzijde ontstond, is omdat het licht vanuit de hemel dat van die zijde invloeit, de wil aandoet; en dat het licht werd toen het venster dat aan de rechterzijde gesloten was, en een venster aan de linkerzijde ontstond, is omdat het licht dat van de linkerzijde vanuit de hemel invloeit, het verstand aandoet; en elk mens kan in het licht van de hemel zijn ten aanzien van het verstand, als slechts de wil ten aanzien van het boze ervan gesloten wordt.

Einde hoofdstuk 7